SZIVÁRVÁNY KISKÖNYVTÁR

ÁRA 1.20 Ft

A TEKNŐC HAJÓK

Szöveg: MÉRAI TIBOR Rajz: GÖNCZI TIBOR

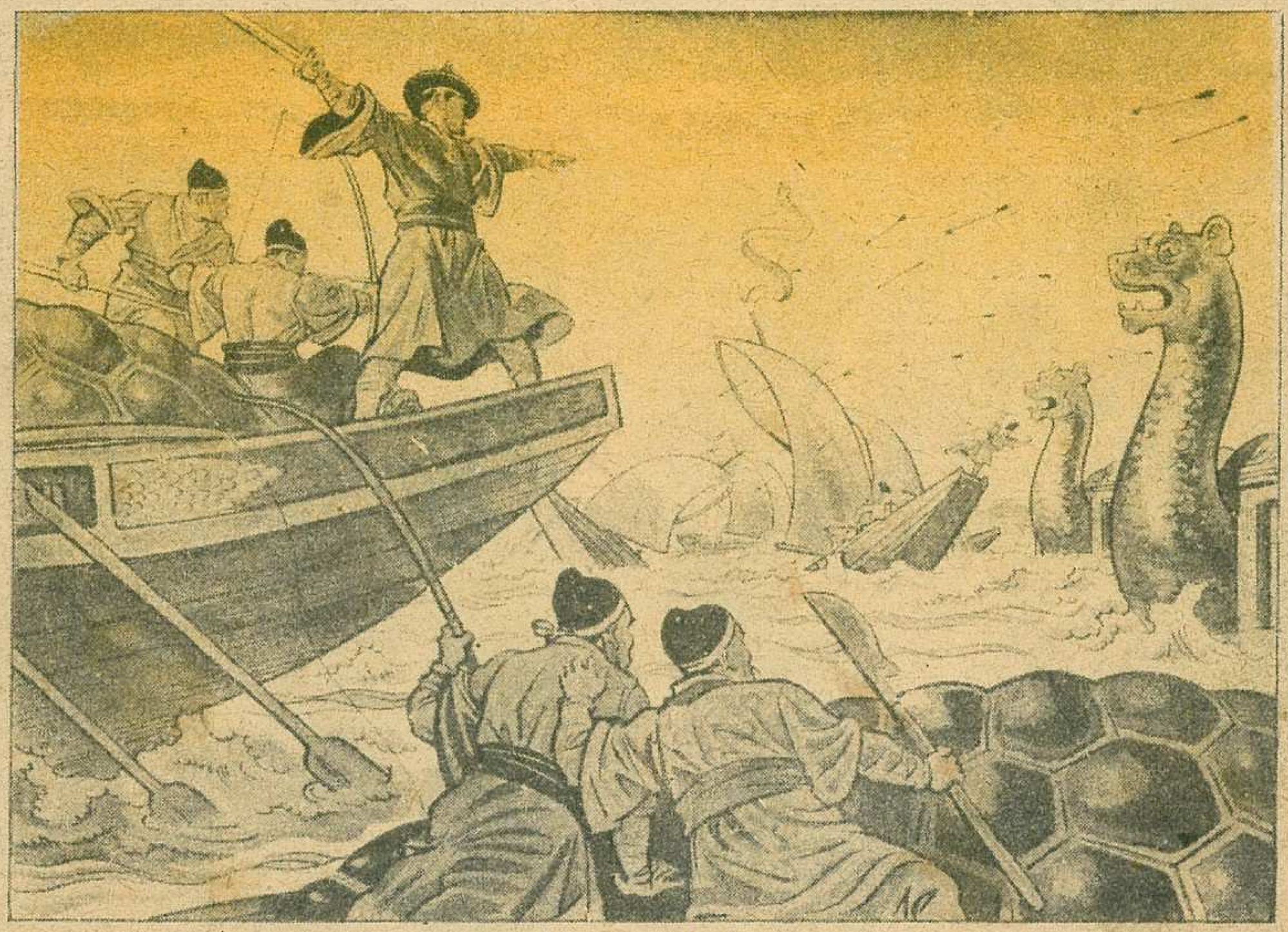

Li Szun Szin admirális nevét kevesen ismerik nálunk. Pedig ez a férfiú nemcsak a koreai nép történetébe írta be a nevét, hanem a világ legkiemelkedőbb hadvezérei közé tartozott. S talán még kevesebben ismerik a teknőc-hajók történetét, amelyeket Li Szun Szin talált fel és építtetett: pedig ezek voltak a világ első páncéloshajói. Mindez majdnem 400 évvel ezelőtt történt, amikor a japán császár úgy határozott, hogy elindítja hajóit Korea és — a földkerekség meghódítására

IFJÚSÁGI KÖNYVKIADÓ

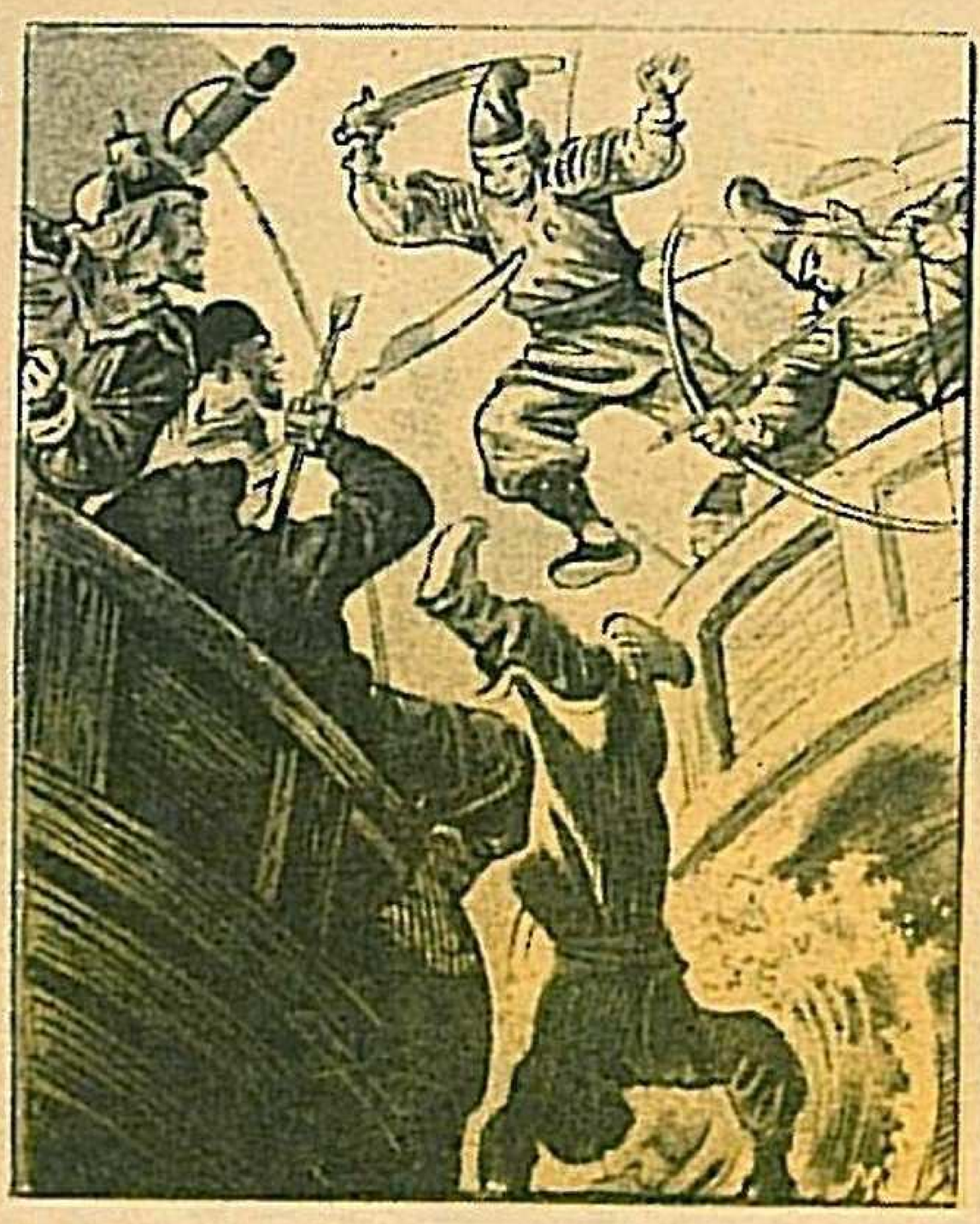

1592-ben hatalmas japán hajóhad érkezett Korea partjai elé. Véres ütközetben szétverte a koreai flottát, amelyet Von Gjun admirális vezetett.

Toyotomi Hideyoshi, a japáni főparancsnok kérkedve kijelentette: „Esküszöm: Korea után elfoglaljuk Kínát, majd pedig az egész világot!"

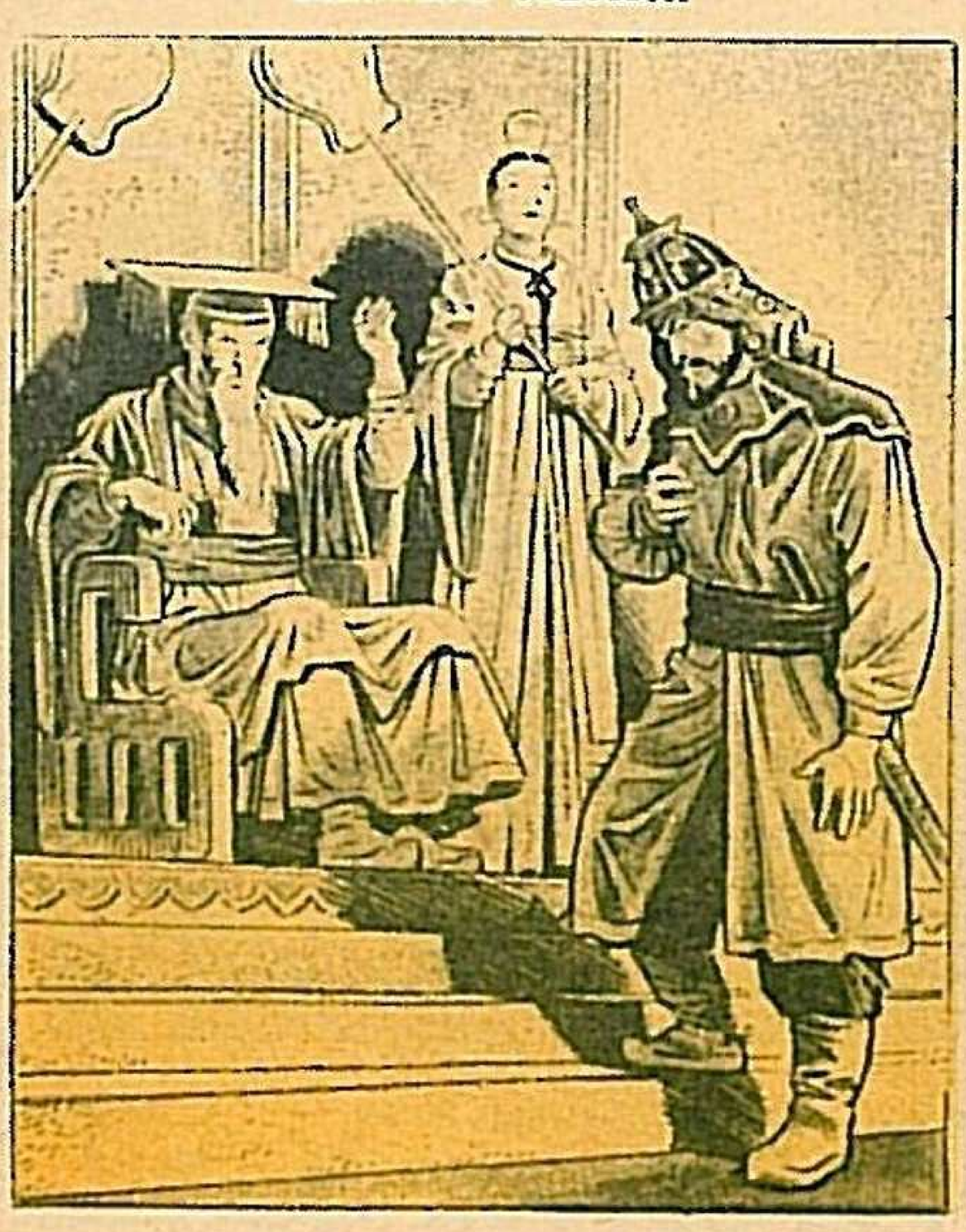

A gyenge és ingatag koreai király a hegyekbe menekült. Ott sopánkodott a legyőzött Von Gjunnak: „Mindennek vége, minden elveszett..."

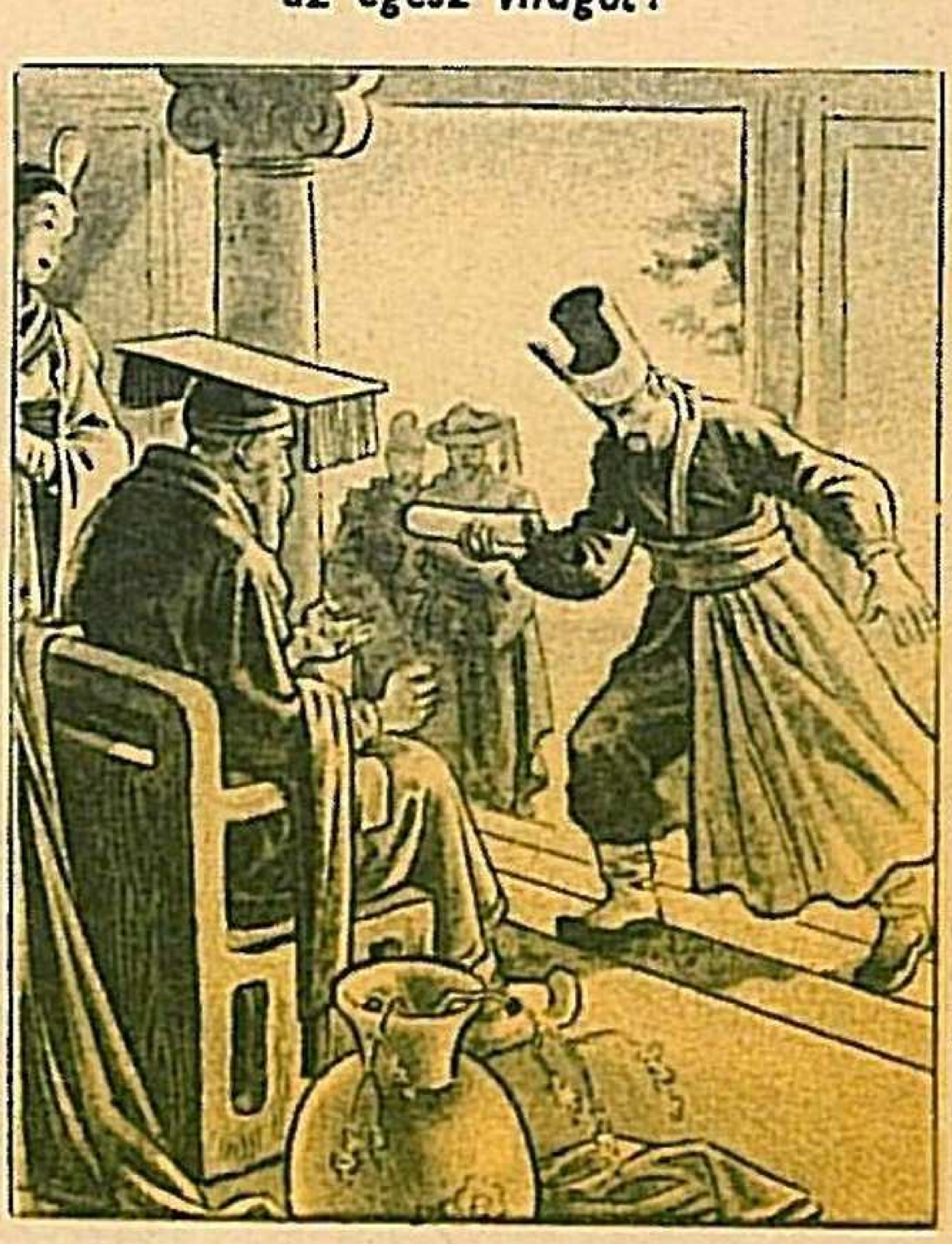

Futár érkezett és jelentette, hogy: „Li Szun Szin admirális, a déli flotta parancsnoka, Okpónál elsüllyesztett negyvennégy japáni hajót."

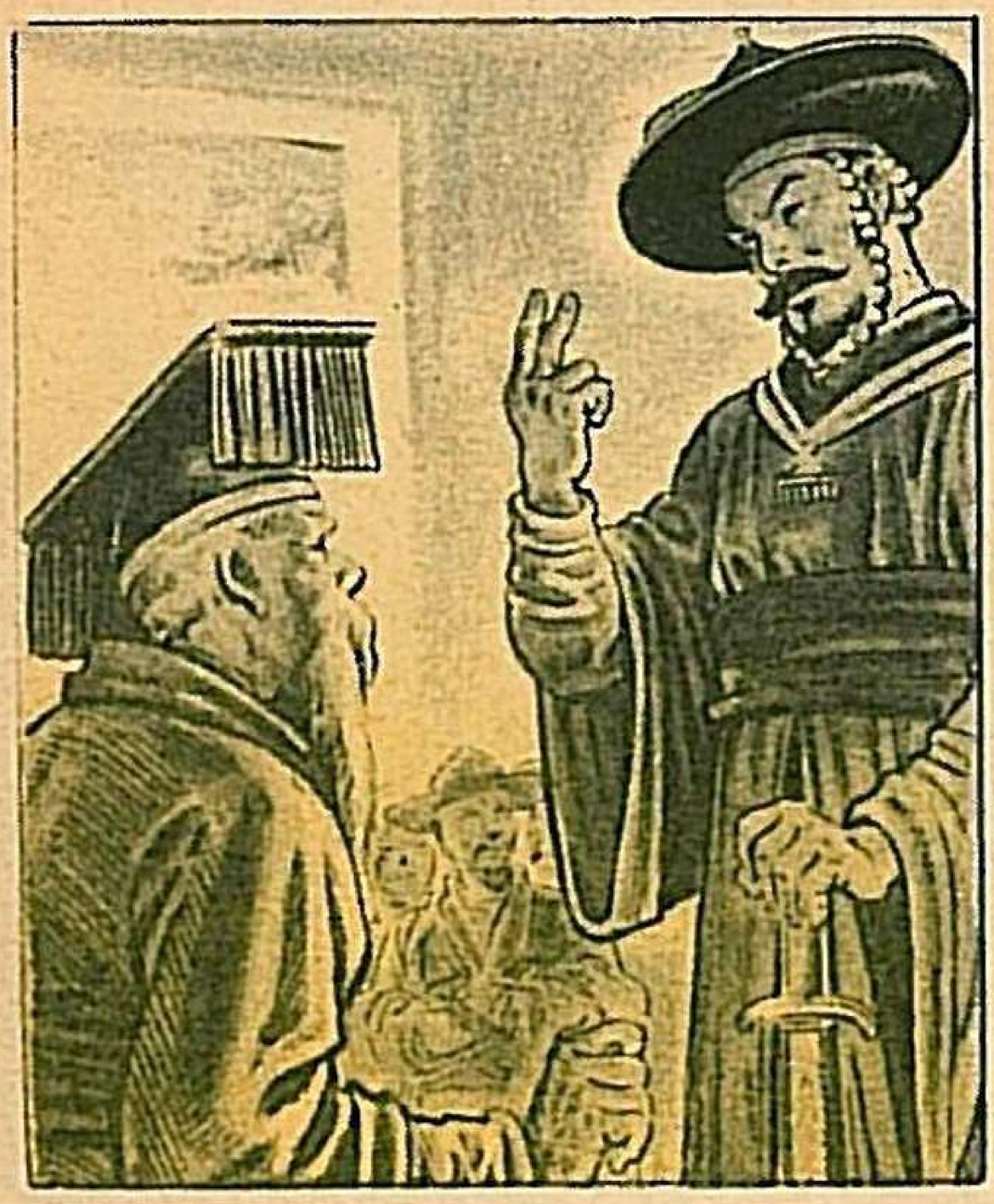

A király magához hívatta Li Szun Szint. Az admirális örömmel újságolta: még két ütközetben megverte a japánokat.

Ekkor előlépett Von Gjun és azt javasolta, hogy az ő helyébe Li Szun Szint nevezzék ki a flotta főparancsnokának.

Von Gjunt körülvették bizalmasai: „Hogy tehettél ilyet, miért engedted, hogy Li Szun Szin föléd emelkedjék?" Von Gjun csak mosolygott...

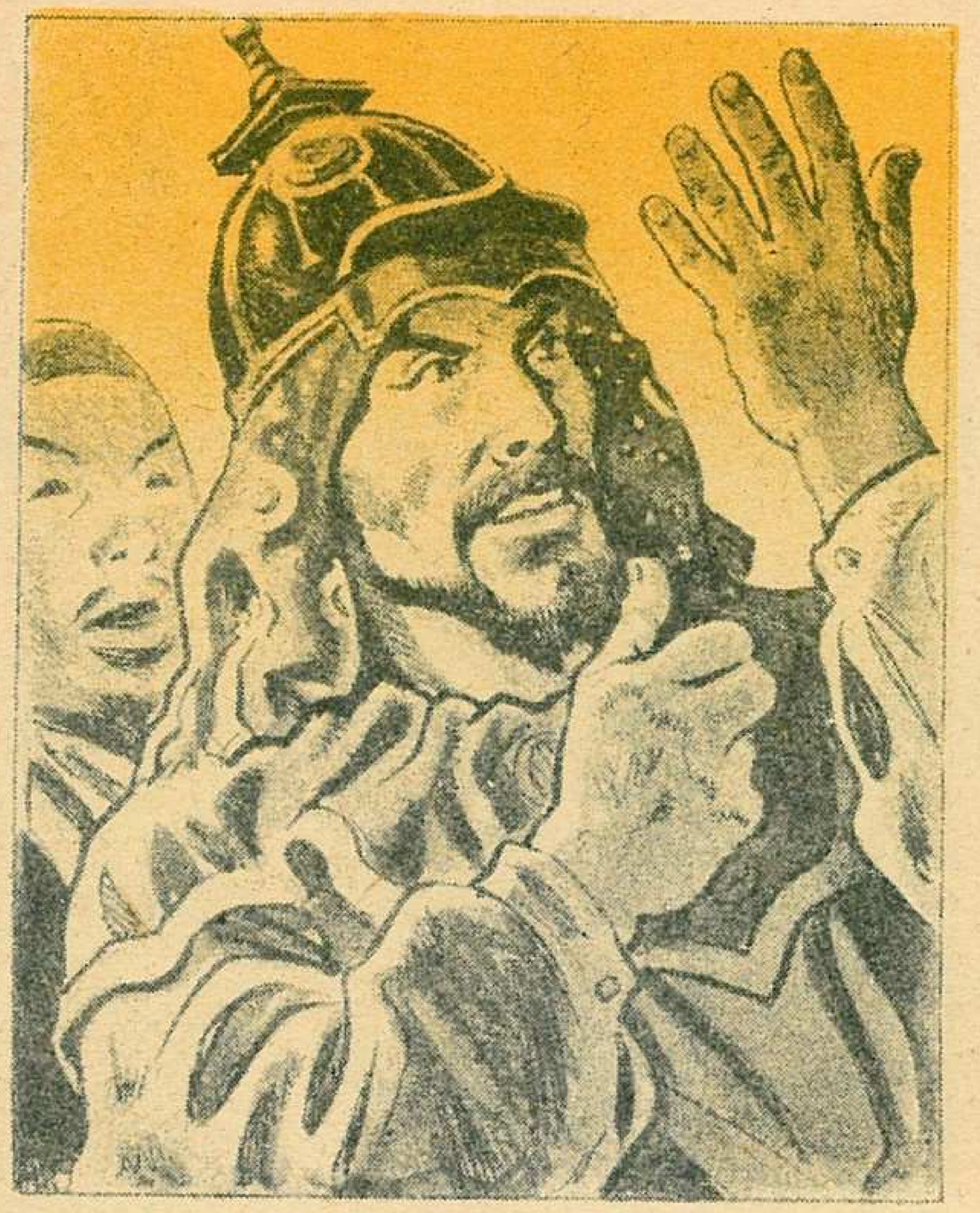

„Egynapos kutya nem tudhatja, milyen félelmetes a tigris" — mondta Von Gjun. „Li minden hajójára hat japáni hajó jut."

Pak Cse Csun, Li Szun Szin hadsegéde, figyelmeztette a parancsnokát: „Óvakodjál Van Gjuntól! Gonosz tűz ég a szemében."

„Hat hajó erősebb egy hajónál, ezt én is tudom" felelte az admirális. „Csakhogy olyan hajót is lehet építeni...

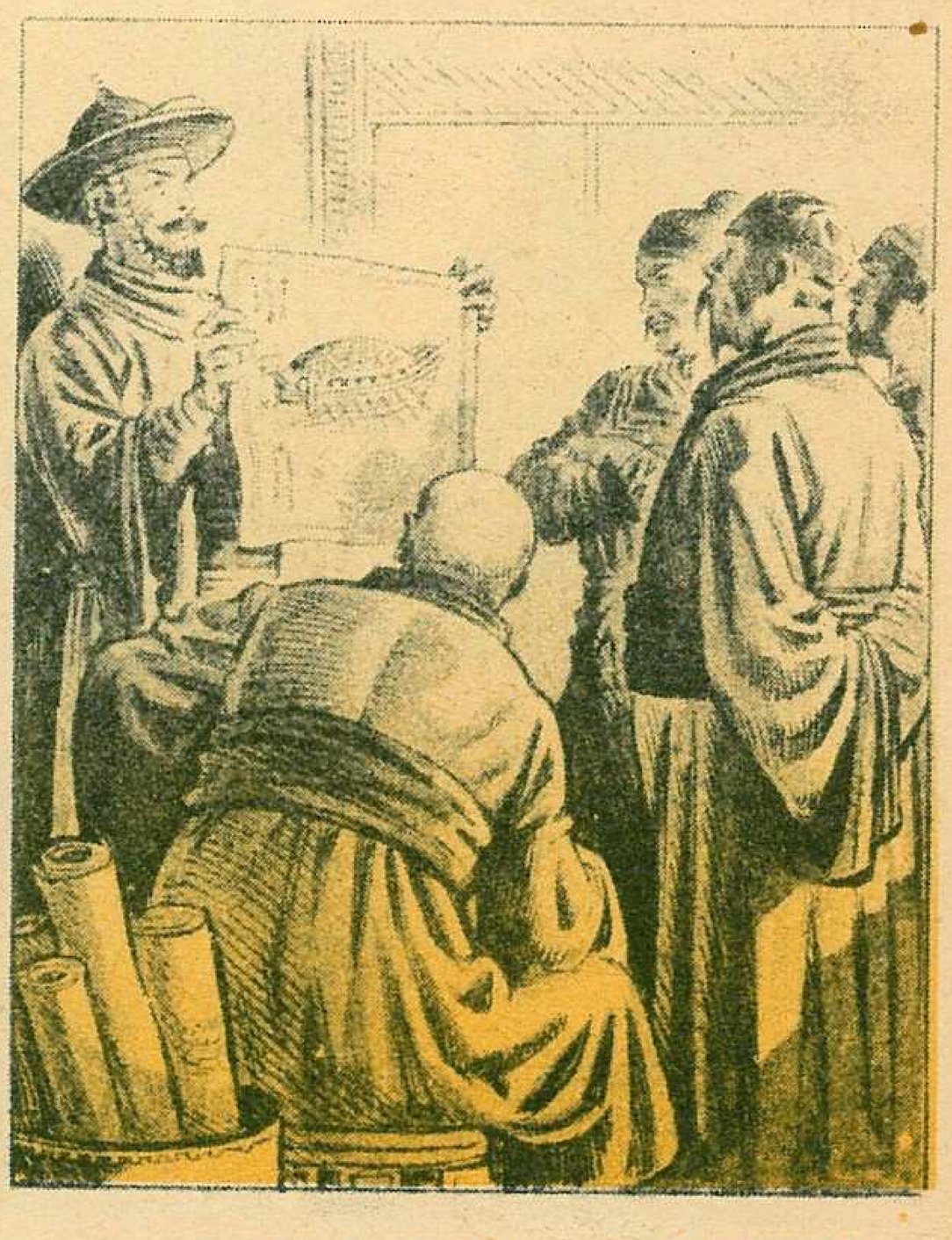

... amely tíz hajónál is erősebb." Li Szun Szin magához hívta az ország legjobb hajóépítőit: új hajó tervét mutatta nekik.

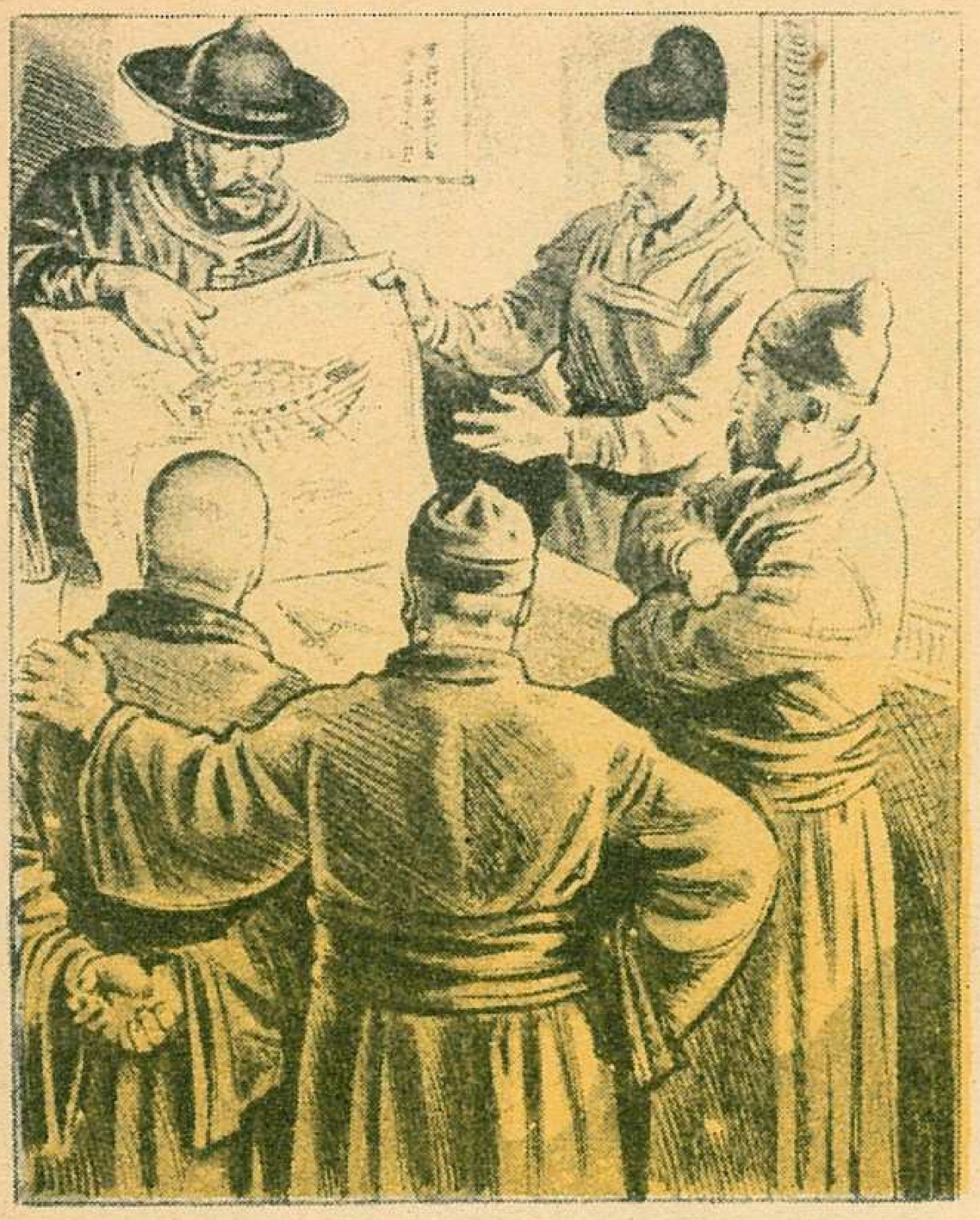

A mesterek csodálattal nézték a „teknőc-hajót". Alakja olyan, mint a teknősbékáé, amelyet teljesen vaslemezek borítanak.

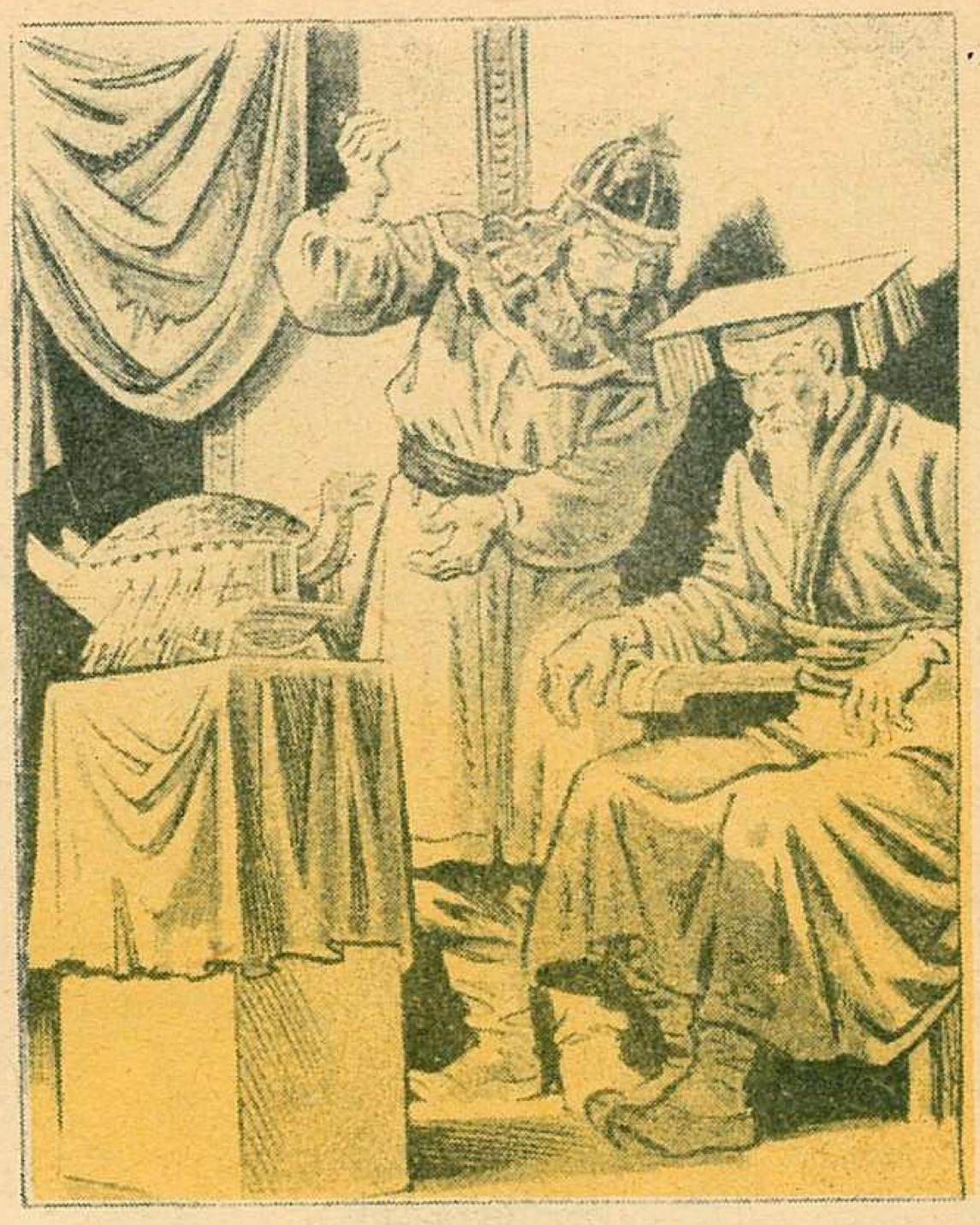

„Ne engedd uram, hogy Li Szun Szin ilyen őrültségre szórja kincseidet" sugdosta az álnok Von Gjun a király fülébe.

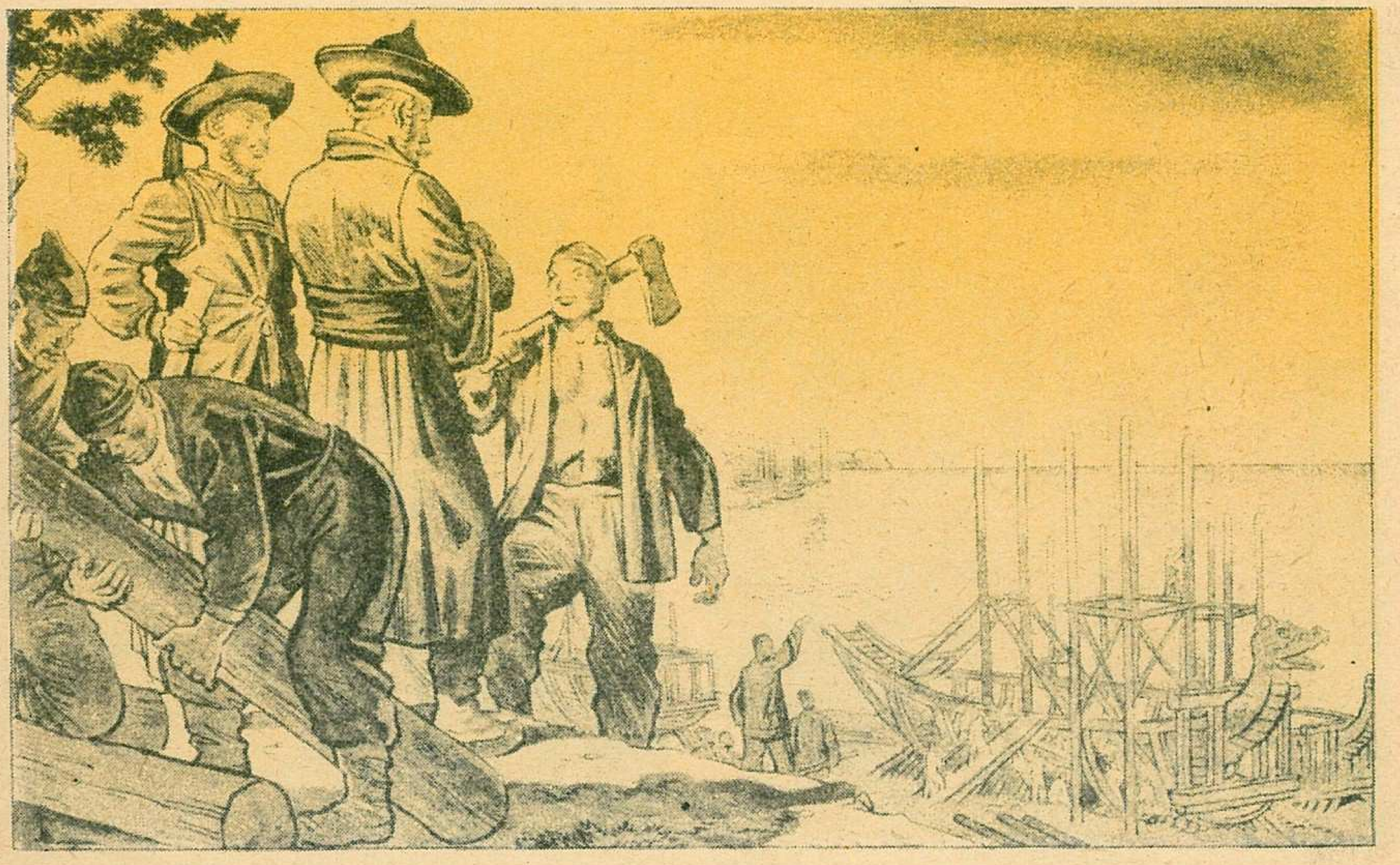

Li Szun Szin ekkor már tucatszámra építtette a teknőc-hajókat Korea kikötőiben.

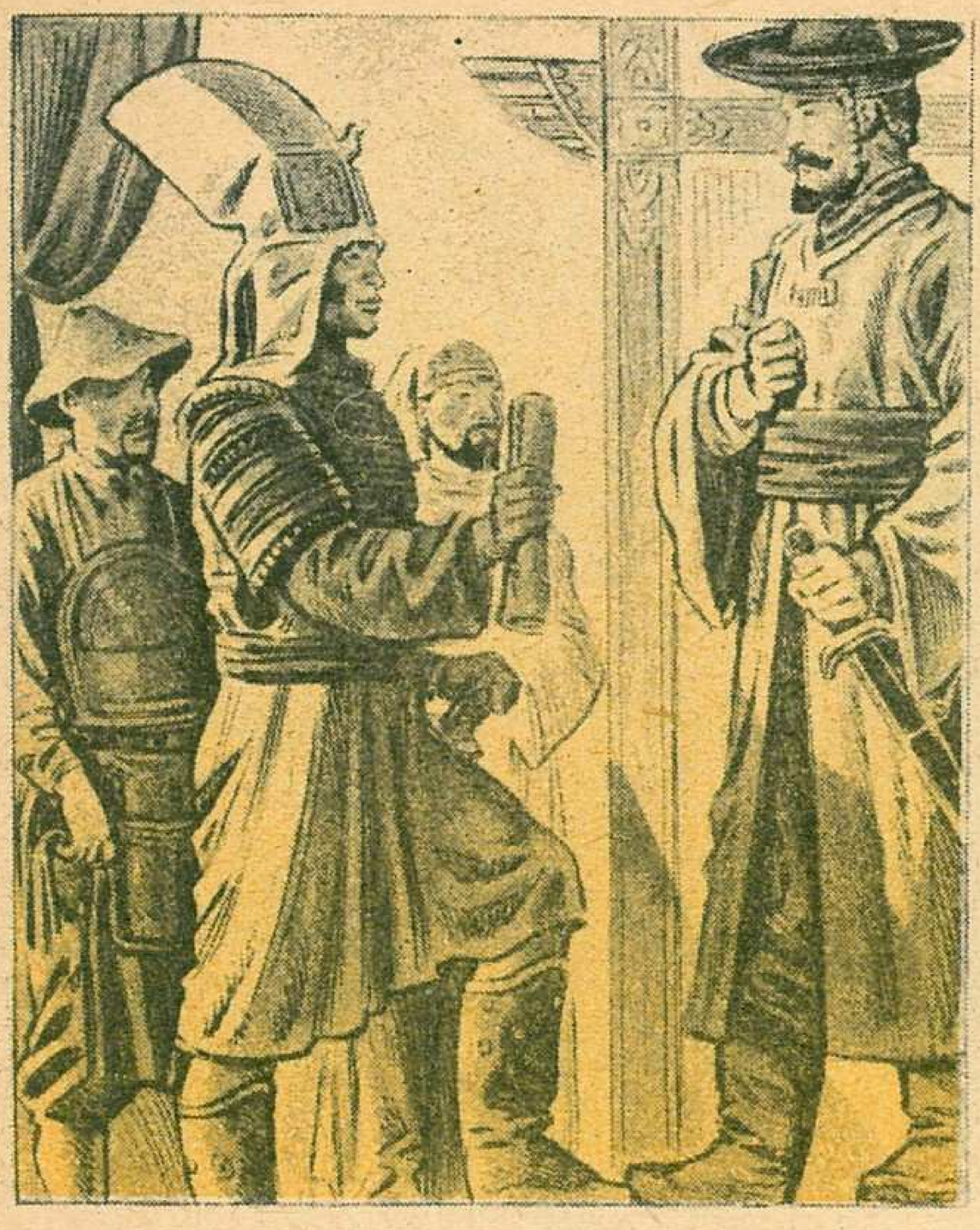

A japánok megneszelték Li Szun Szin terveit. Követet küldtek hozzá és fegyverszünetet ajánlottak.

„Szívesen békét kötök veletek" szólt az admirális. „Ámde el kell hagynotok Korea földjét és tengereit."

Éjszaka a díszteremben, ahol Li Szun Szin a japán követet fogadta, Pak Cse Csun találkozott titkos szerelmesével, Kim Okkal, egy gyönyörű táncosnővel.

A két fiatal szenvedélyesen szerette egymást, ámbár a törvények tiltották, hogy főnemesi ifjú alacsony származású lányt vegyen feleségül.

A találkozót hirtelen alig hallható zörej szakította félbe: az ajtó kinyilt, valaki óvatosan besurrant a terembe.

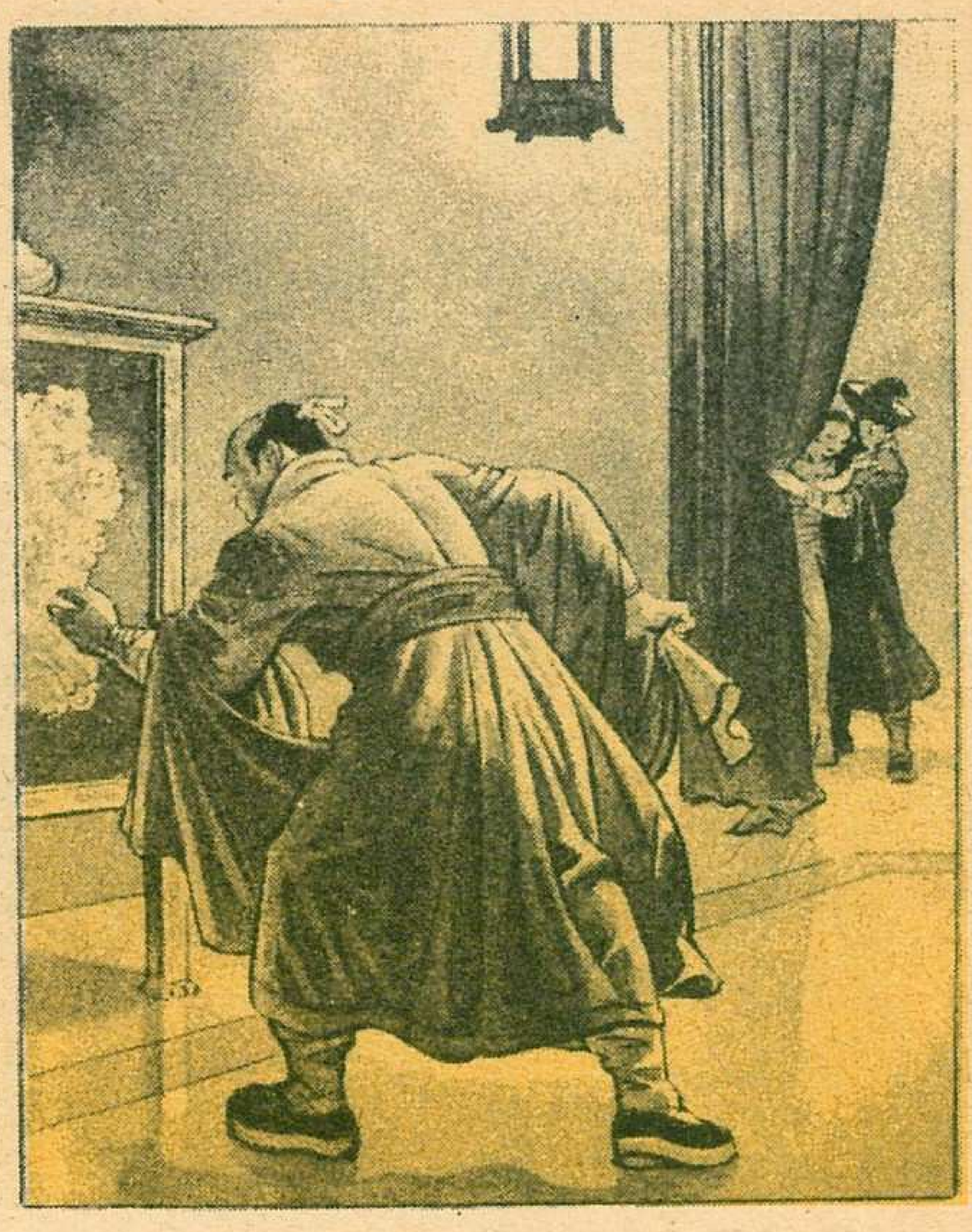

A titokzatos alak a gyöngydíszes szekrényhez lopódzott: ott tartotta Li Szun Szin a teknőc-hajó tervrajzait.

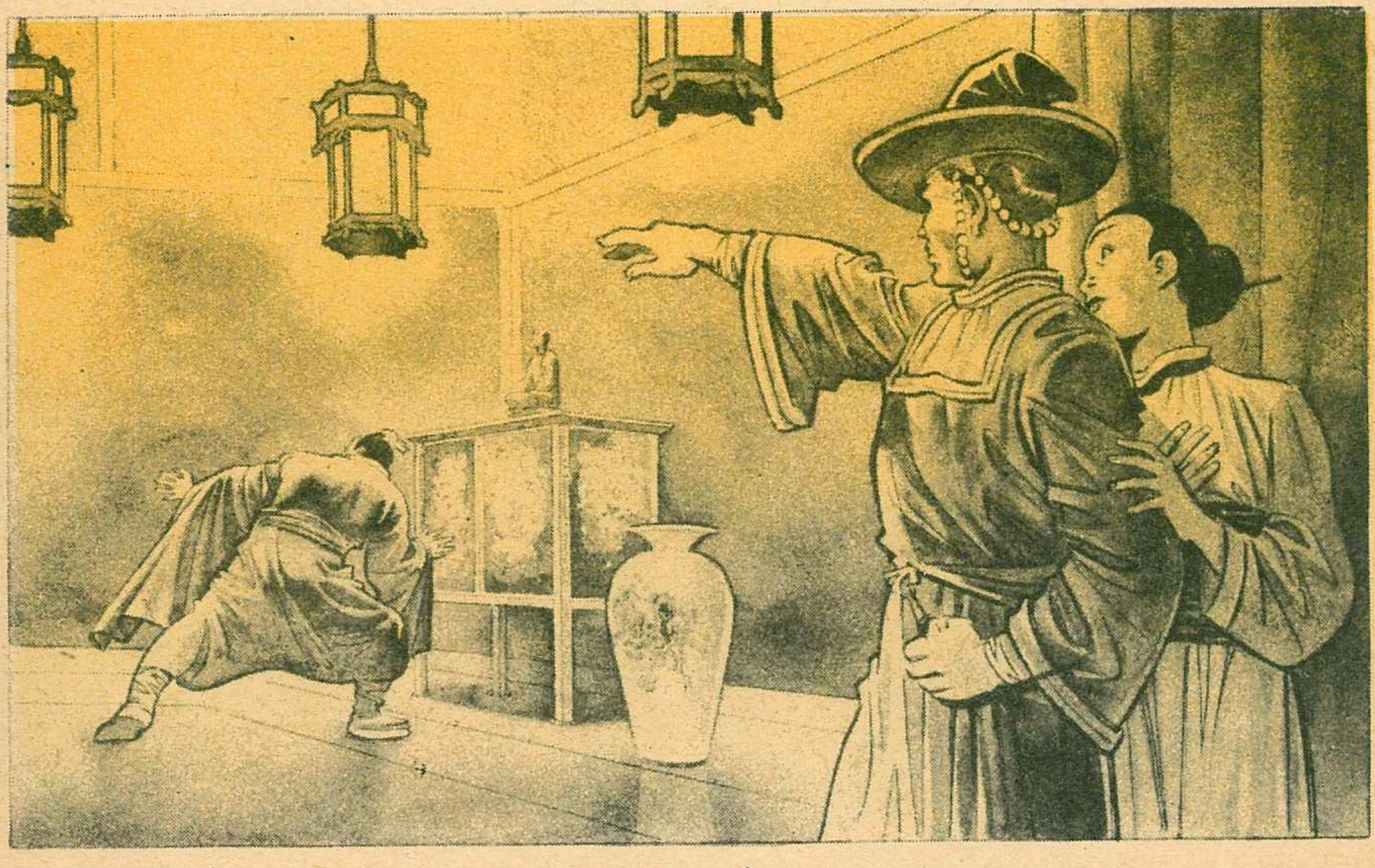

„Megállj!" kiáltotta Pak Cse Csun. A köpenyeges, aki a japánok követe volt, egy pillanatra megdermedt és olyan mozdulatot tett, mintha szökni akarna...

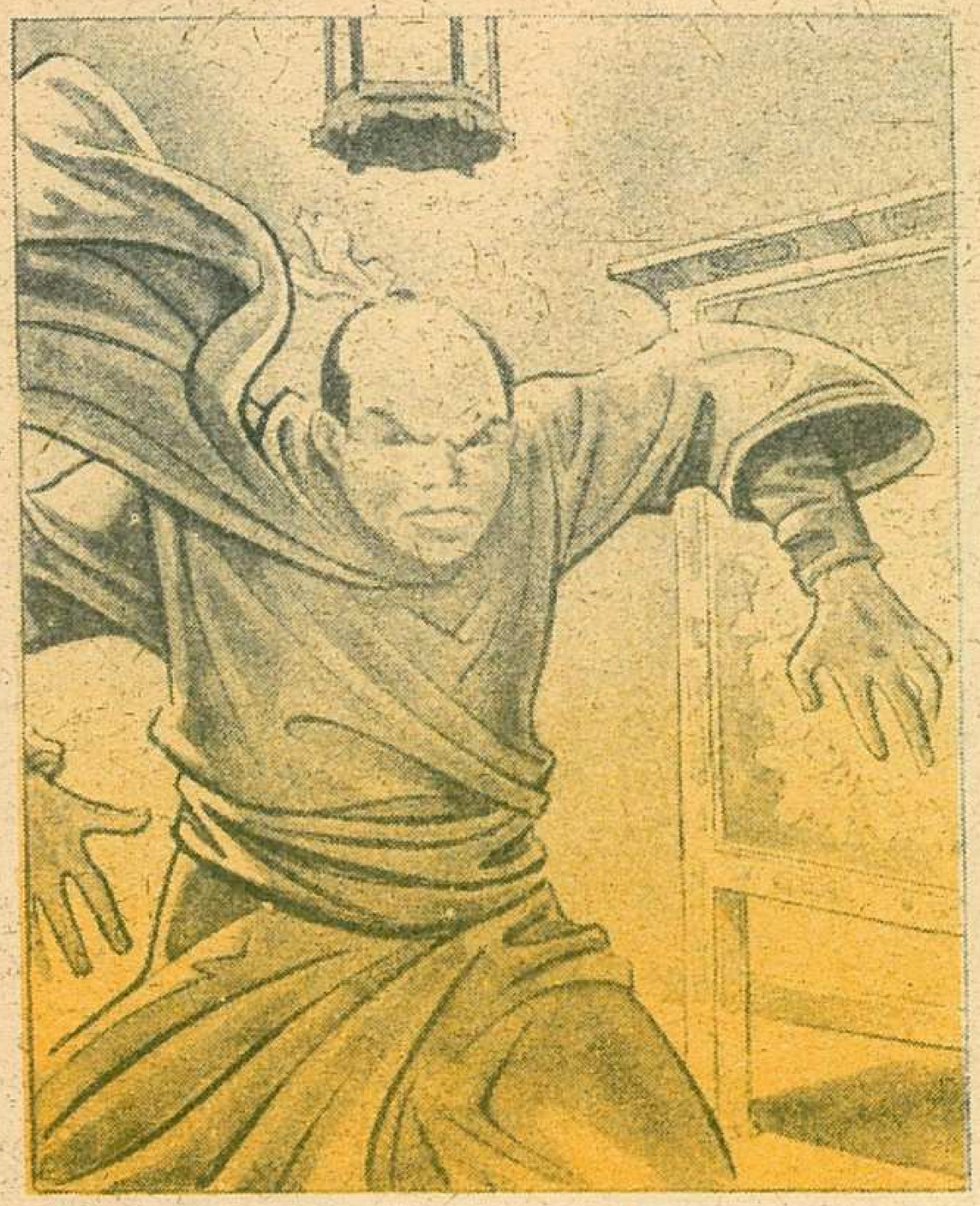

...majd villámgyorsan szembe fordult és Pak Cse Csun elé ugrott.

Rávetette magát és a híres japáni birkózás fogásával a földre teremtette.

Hanem Pak Cse Csun is ismerte a „dzsiu-dzsicu"-t: váratlanul elgáncsolta, aztán maga alá gyűrte a kémet.

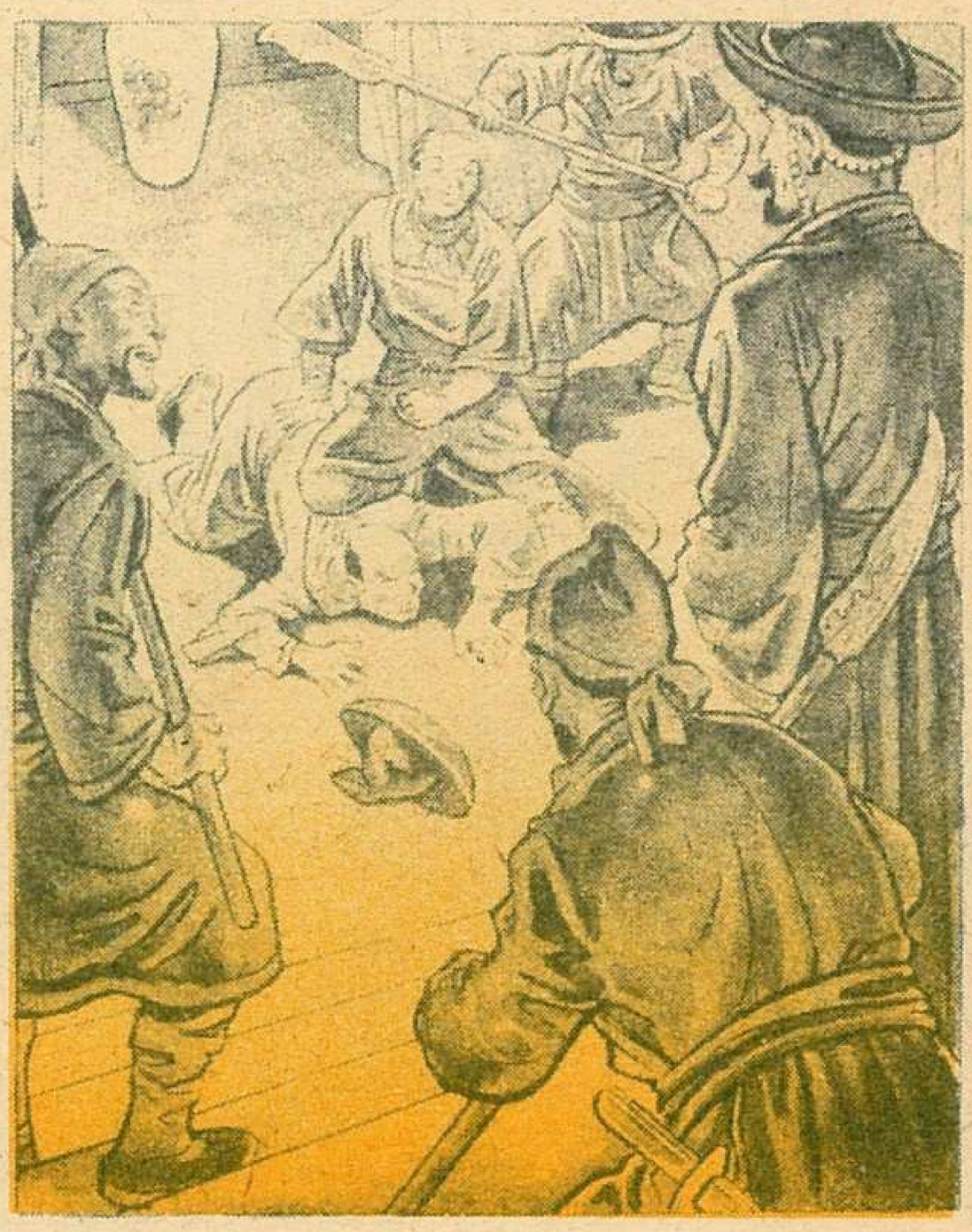

A küzdelem zajára berontott az őrség s belépett az admirális is. A japáni kém ekkor megadta magát.

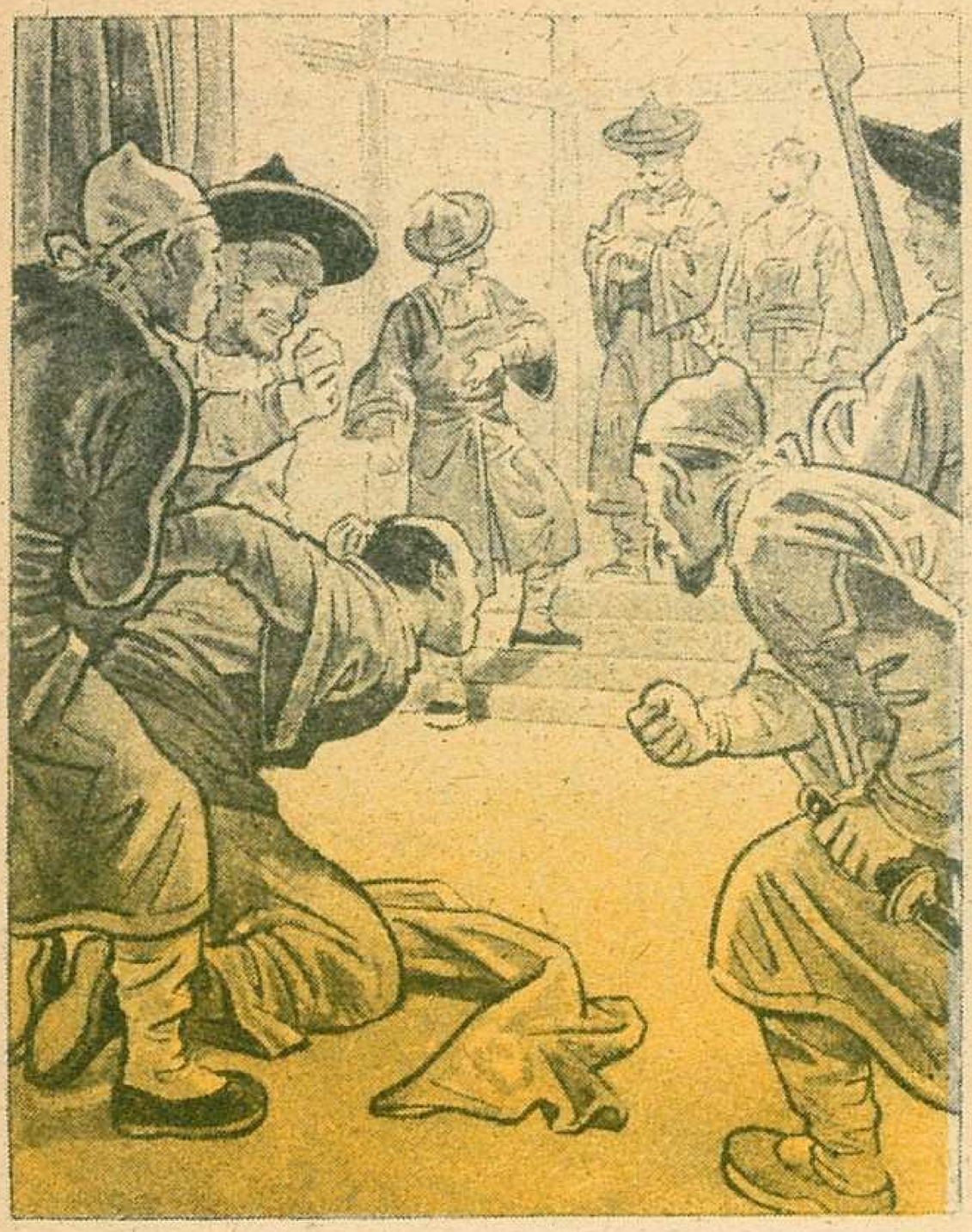

Pak Cse Csun részletesen elmondta, mi történt. A katonák valamennyien halált kértek a japáni fejére.

„Nem!“ mondta Li Szun Szin. „Szabad eltávozást ígértem a követnek, s én nem szegem meg a szavam.“

„Mondd meg uraidnak“ szólt a kisettenkedő japáni után, „hogy ne akarják a teknőchajók tervét. Elég lesz, ha majd a tengeren találkoznak velük.“

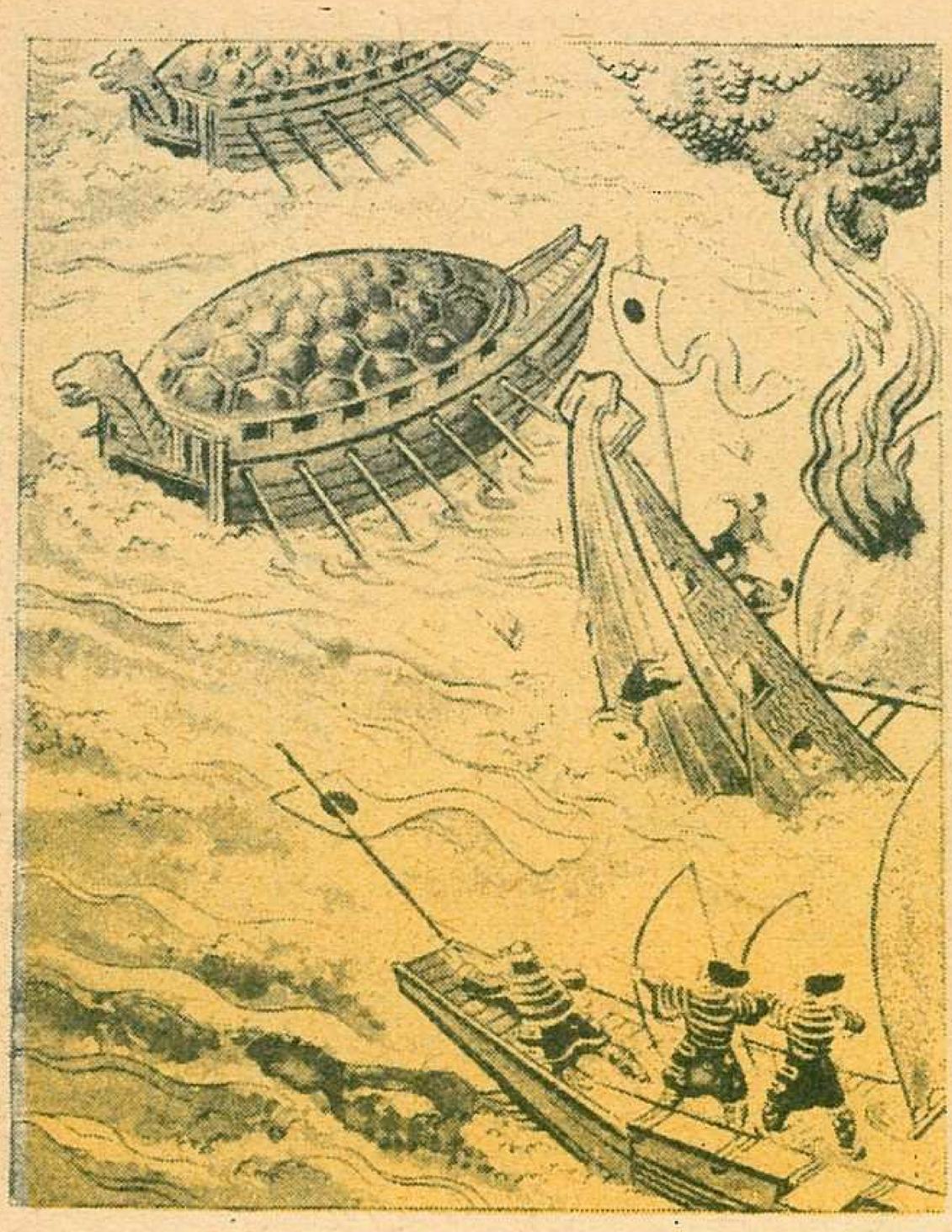

A tangpói ütközetben a teknőc-hajók tucatjával süllyesztették el a felsorakozott ellenséges hajókat.

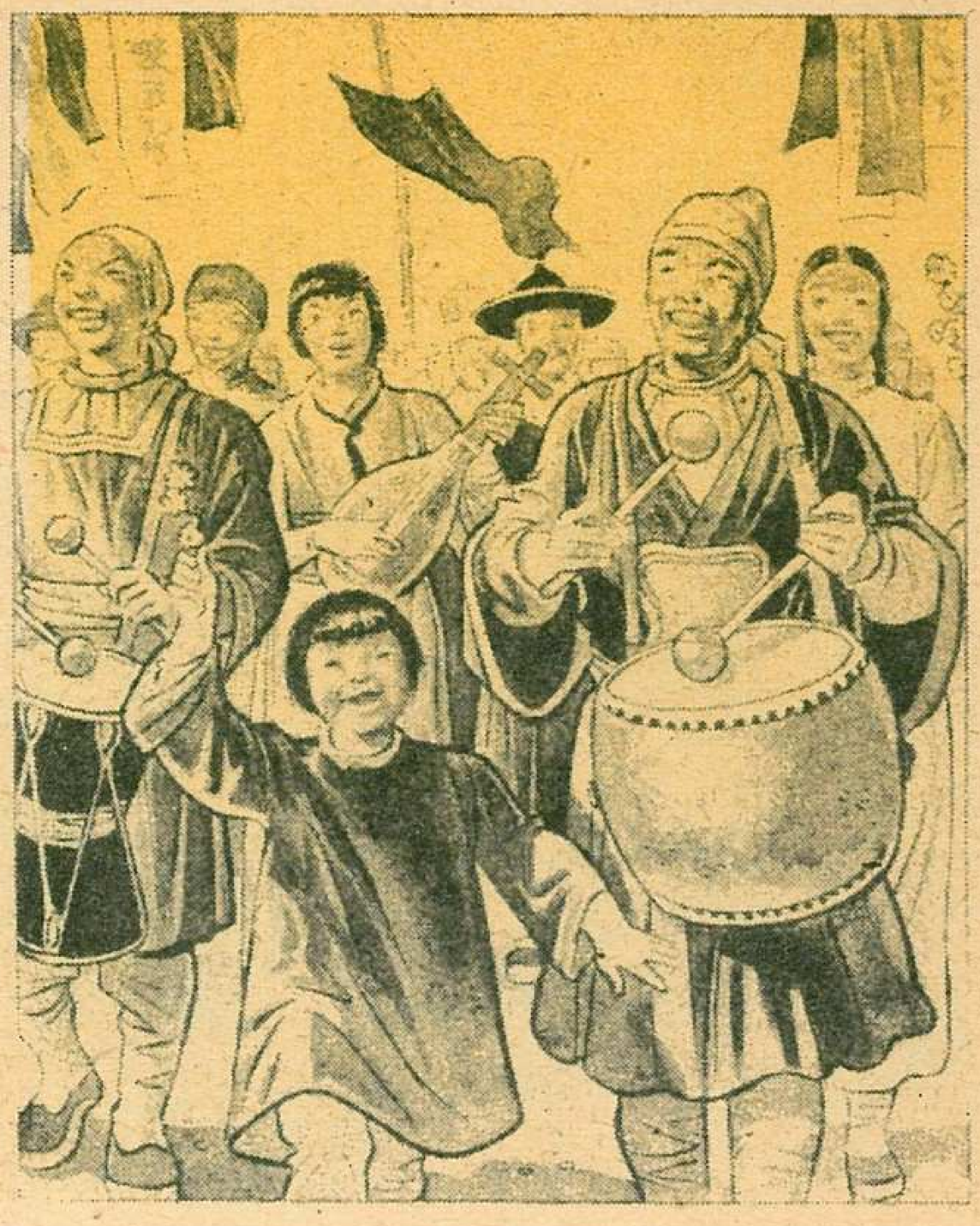

A nép győzelmi dalokat énekelt mindenfelé Li Szun Szinről és a legendás teknőchajókról.

Li Szun Szin örömmel olvasta Von Gjun levelét, amelyben sok szerencsét és újabb győzelmet kívánt neki.

A nagy győzelmi lakomán Von Gjun futárja hevesen udvarolni kezdett Kim Oknak, a gyönyörű táncosnőnek.

„Szökjél meg velem innen“ vonta félre a részeg futár a lányt, „feleségül veszlek és gazdaggá teszlek.“

„Én mást szeretek“ mondta Kim Ok. „S hogy tehetnél gazdaggá, hiszen szegény futár vagy magad is.“

A futár tőrt villantott meg az inge alatt: „Tiszt vagyok“ mondta. „Ezt a tőrt az admirális szívébe fogom mártani.“

Kim Ok kirántotta a tőrt a bérgyilkos kezéből és felé sújtott vele. A férfi az utolsó pillanatban ugrott félre, kicsavarta a tőrt a lány kezéből, és...

...megszerezve a fegyvert, leszúrta a lányt. Kim Ok sikolyára berohant Pak Cse Csun: „Urunkat akarta megölni" suttogta a lány.

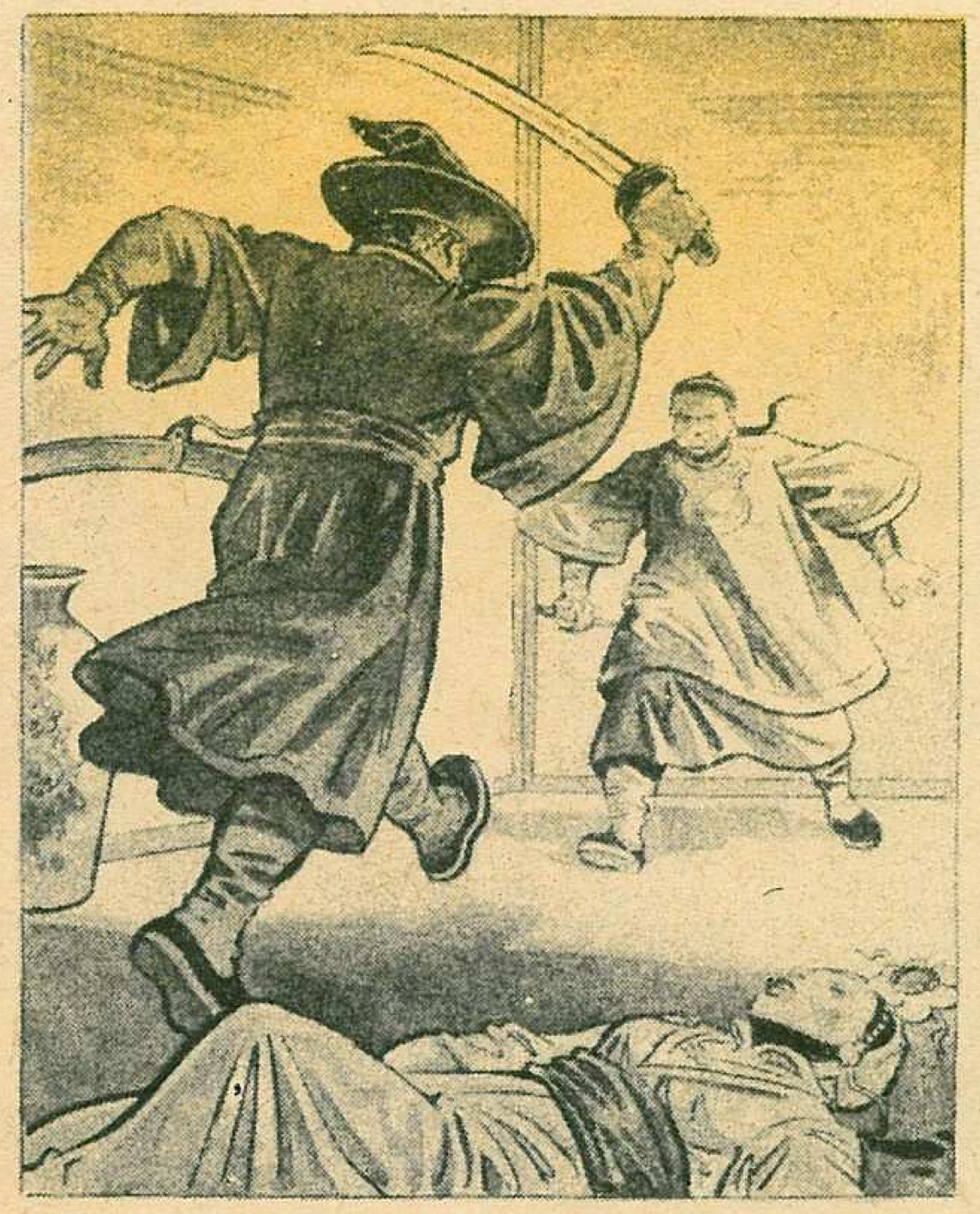

Pak Cse Csun kivont karddal rohant az aljas gyilkosra. Hosszú percekig tartott a párbaj a két férfi között.

Végül is Pak Cse Csun gyors mozdulattal csaknem markolatig döfte kardját Von Gjun elvetemült, álnok „futárába".

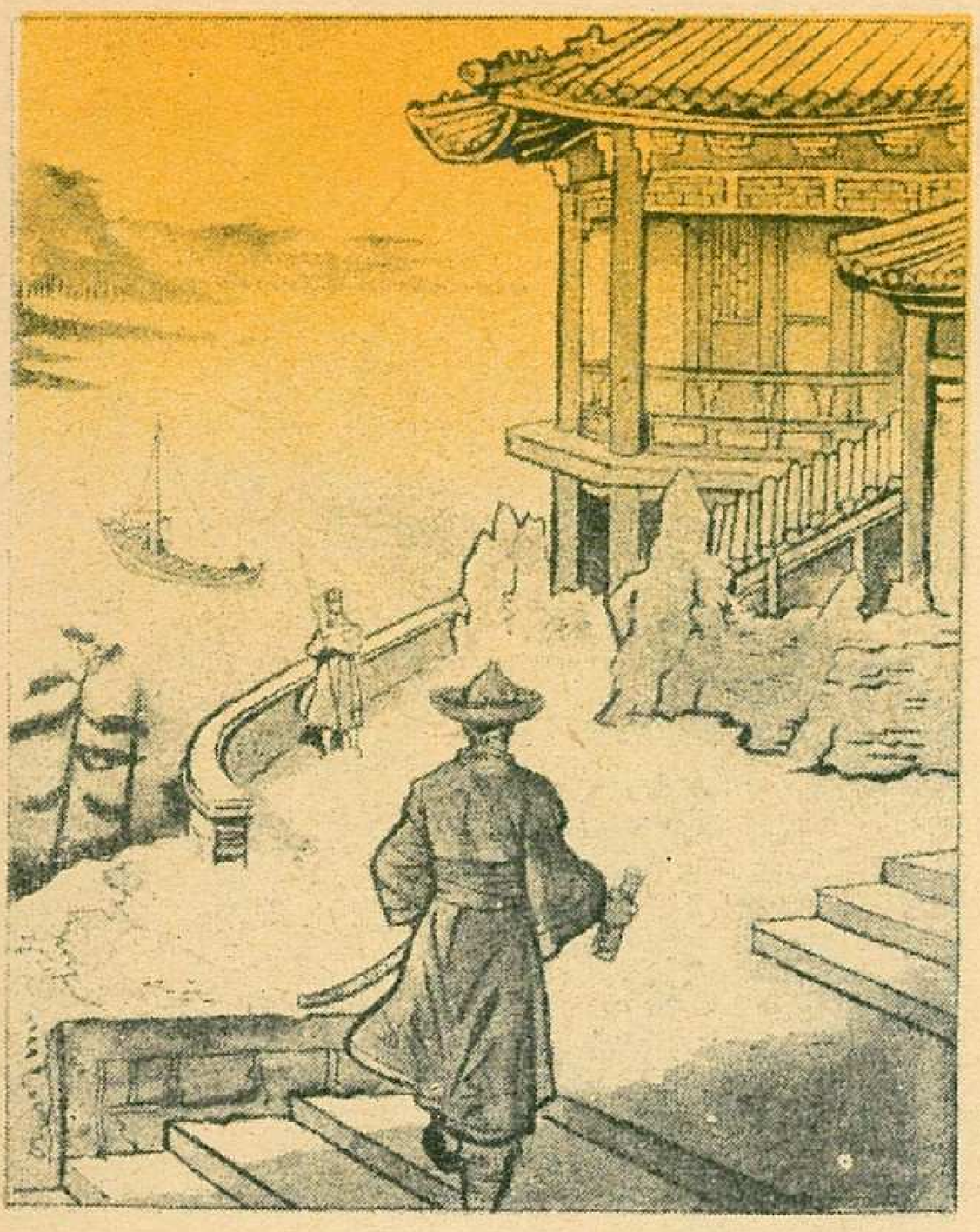

Mikor Li Szun Szin értesült az esetről, azonnal a királyi udvarba indult, hogy felelősségre vonja Von Gjunt.

Von Gjun azonban akkor már megkörnyékezte a királyt: „Felséges uram, vigyázz, Lin Szun Szin a trónodra tör."

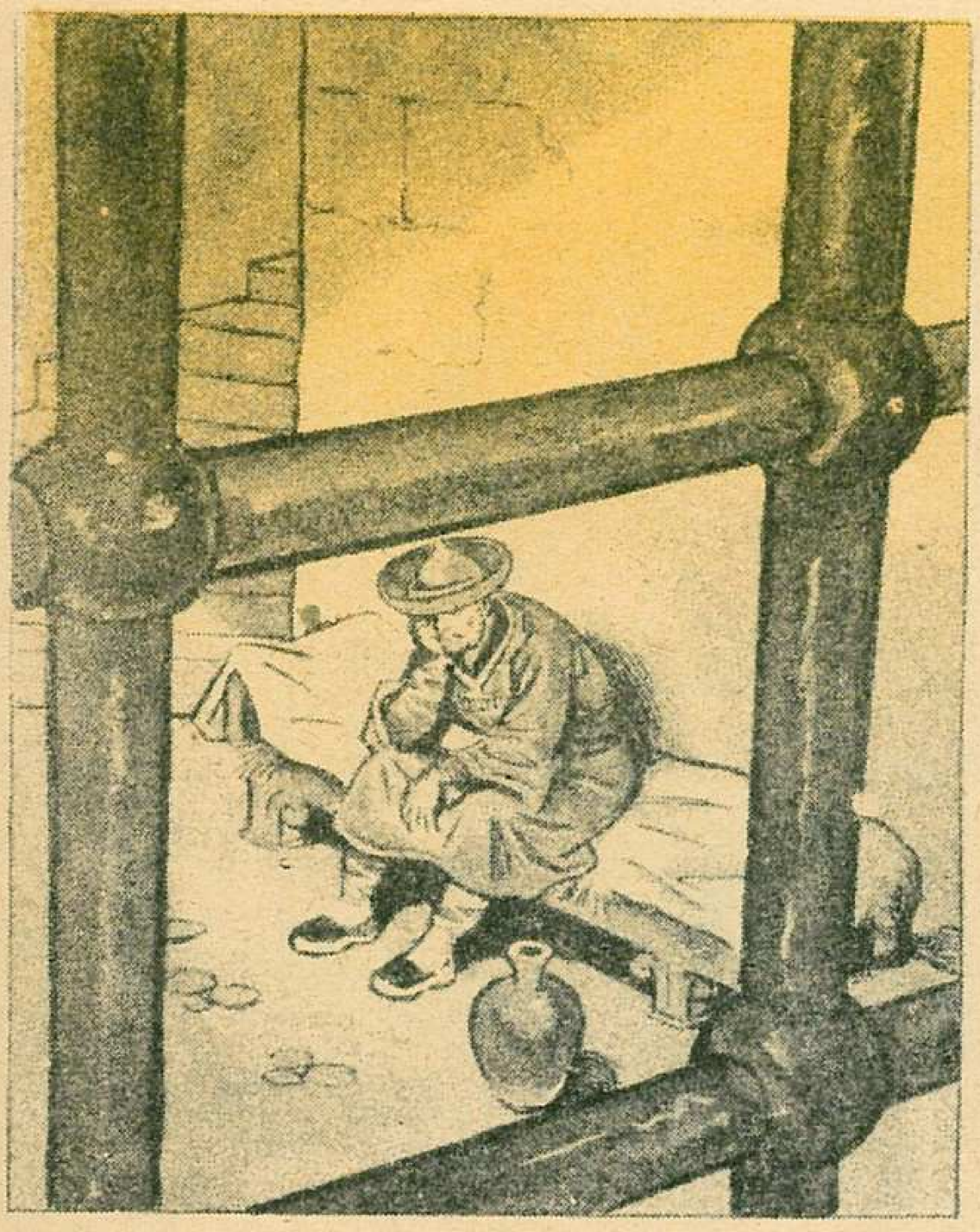

Az ingatag és gyáva uralkodó tehát az udvarba érkező Li Szun Szint elfogatta és börtönbe vettette.

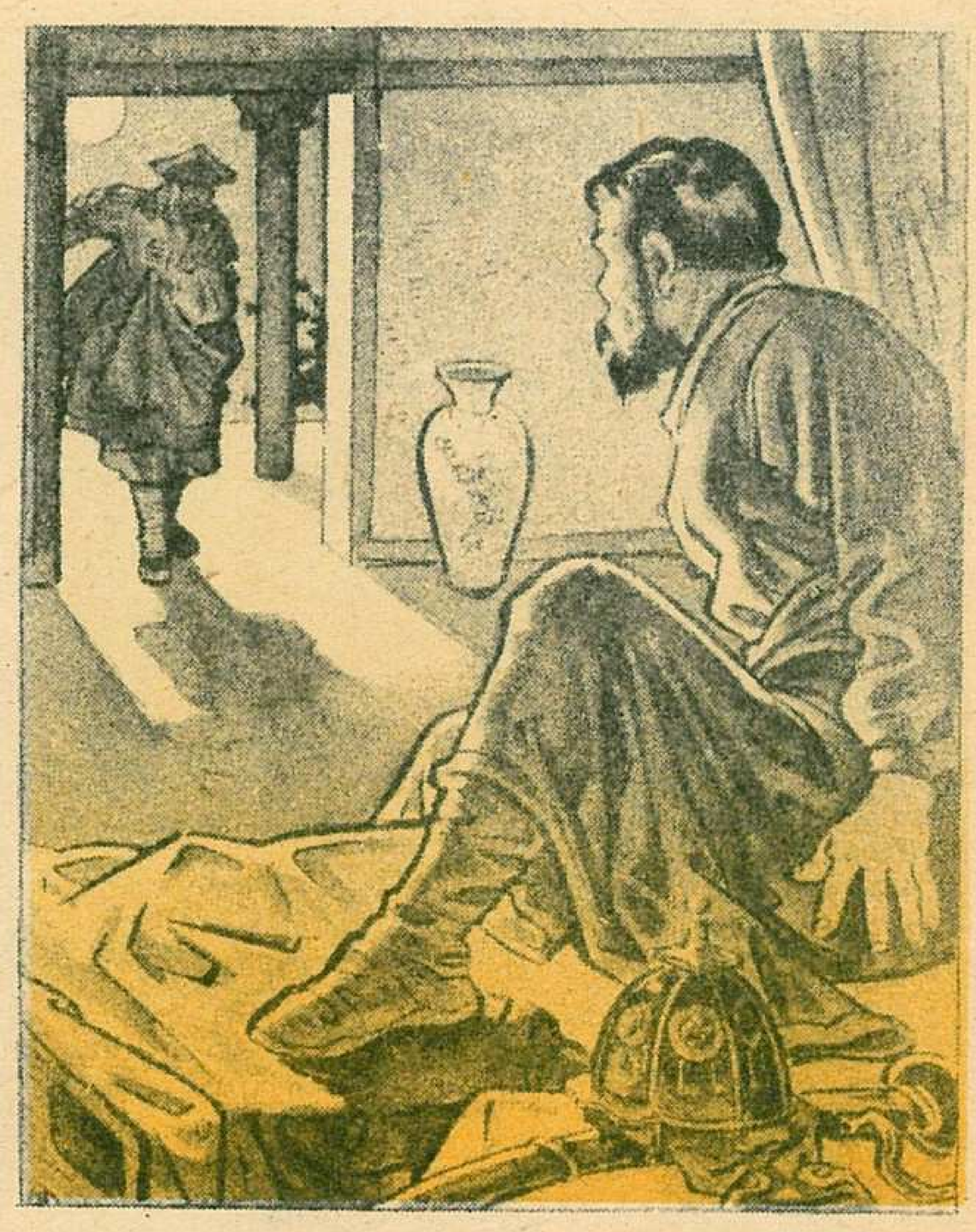

Von Gjunt, aki ismét a flotta parancsnoka lett, egy éjjel felkereste az ellenséges japáni főparancsnok titkos ügynöke.

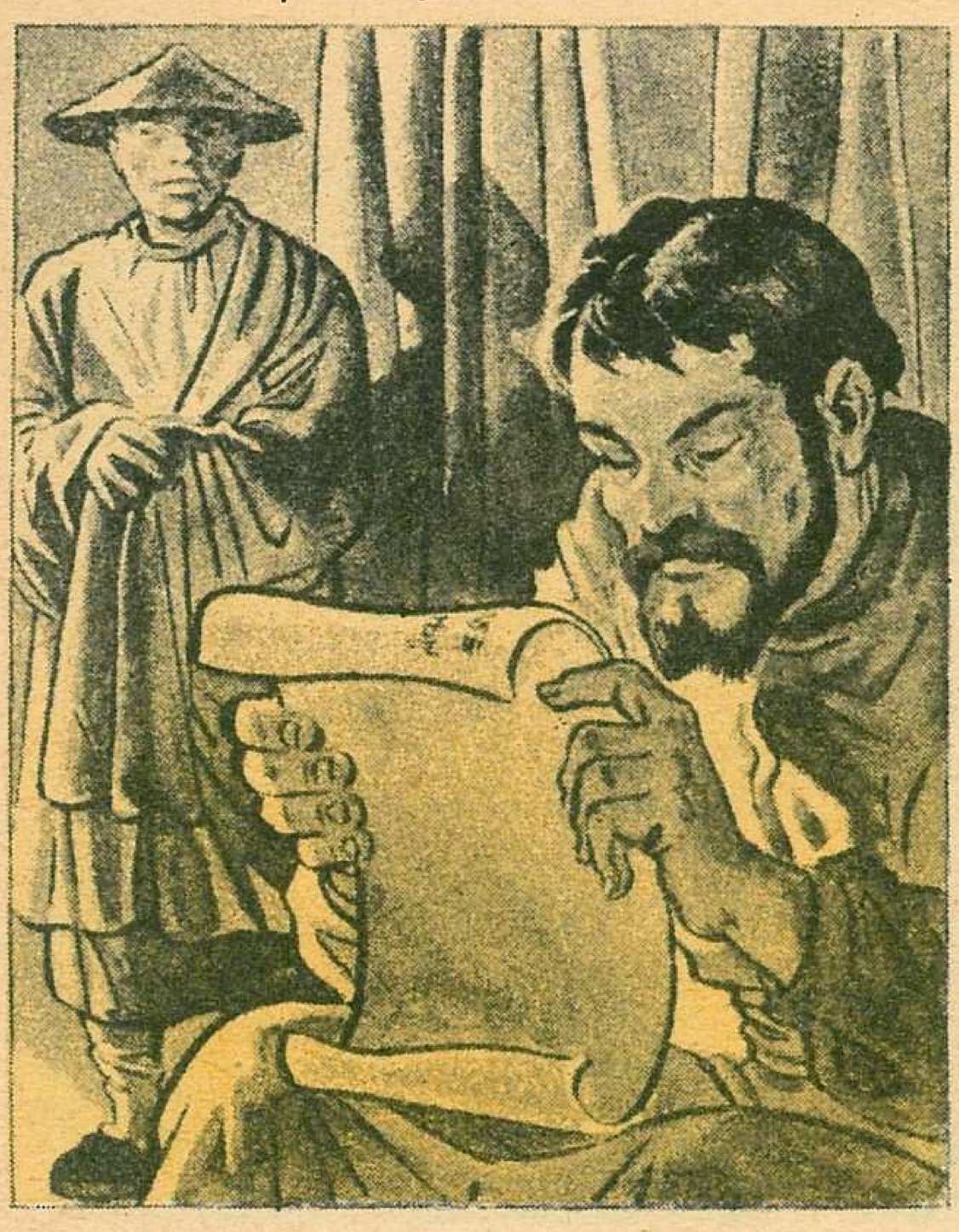

„Ha meghódolsz előttünk, te leszel majd Korea helytartója“ így szólt a japáni főparancsnok üzenete.

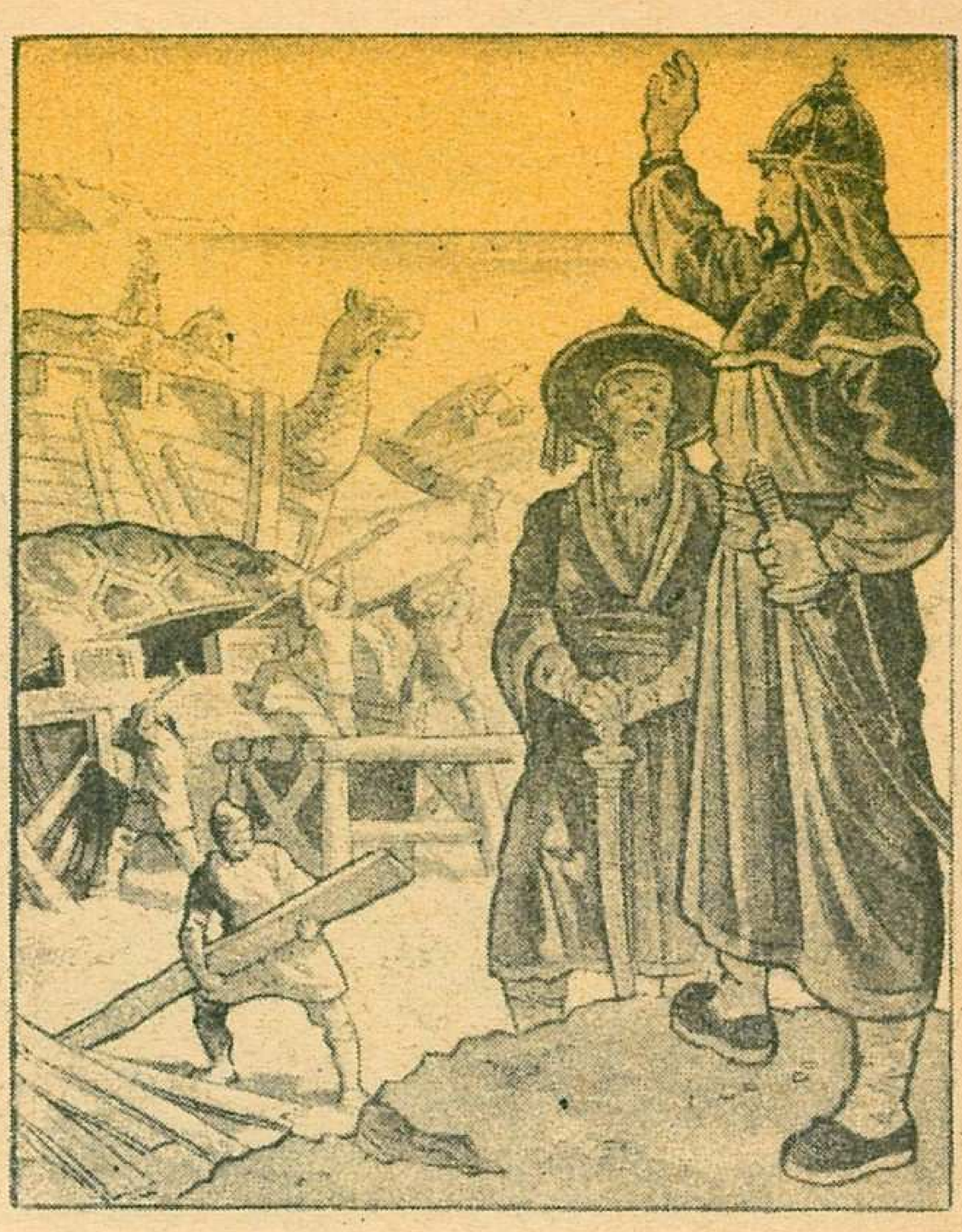

Von Gjun parancsot adott a teknőc-hajók lebontására: „Ezekkel az ócskaságokkal semmire sem megyünk“ mondta.

A japánok most már könnyen megverték a koreai hajóhadat. A király felkereste börtönében Li Szun Szint: „Mégiscsak benned van utolsó reményem.“

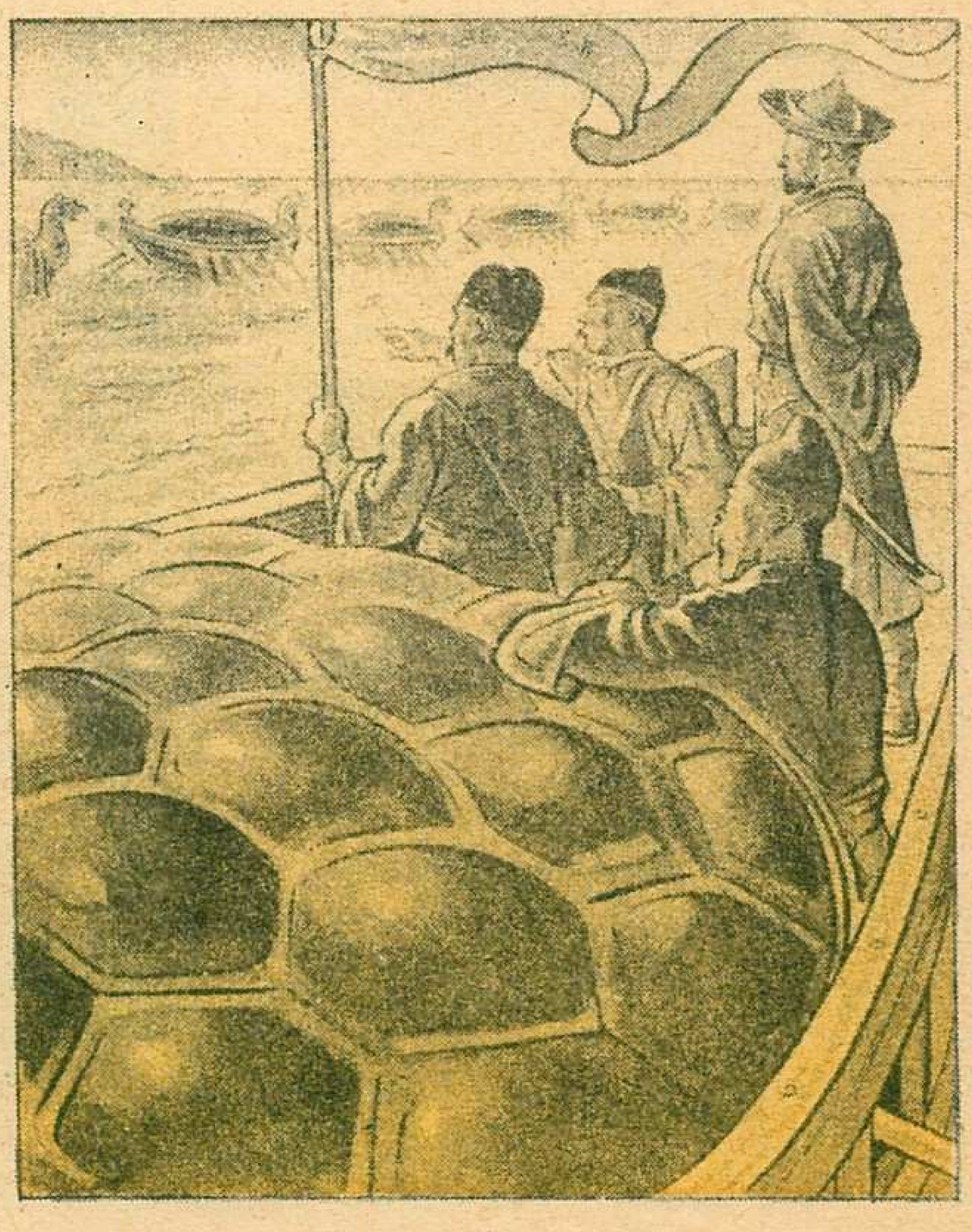

Az admirális eltemette szívében a sértést: átvette a főparancsnokságot. De látnia kellett: mindössze húsz hajója maradt. És közeledett a japáni flotta.

„Ütött a végórád, Li Szun Szin" ordította dölyfösen Toyotomi Hideyoshi. „Talán húsz hajóddal akarsz szembeszállni velünk?!"

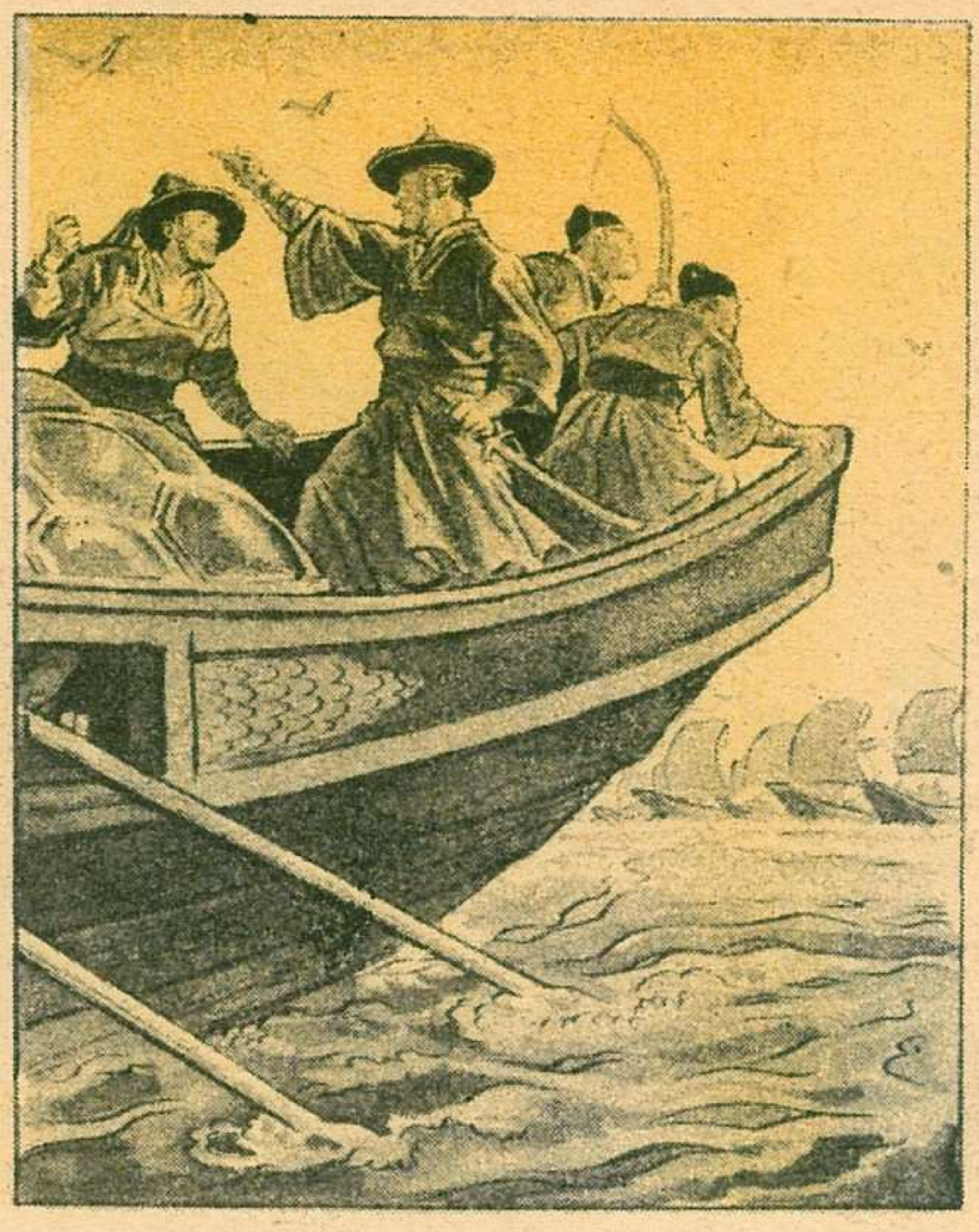

„A Mjeng-lang-szorosba!" parancsolta az admirális. „Hiszen ott örvénylő, viharos a víz!" óvta a hadsegéde. „Éppen azért!"

Háromszáz japáni hajó indult rohamra a húsz koreai ellen. Li Szun Szin visszavonulást parancsolt. „Győztünk" ujjongott Toyotomi Hideyoshi. „Menekülnek! Utánuk! Mind egy szálig el kell süllyeszteni a hajóikat."

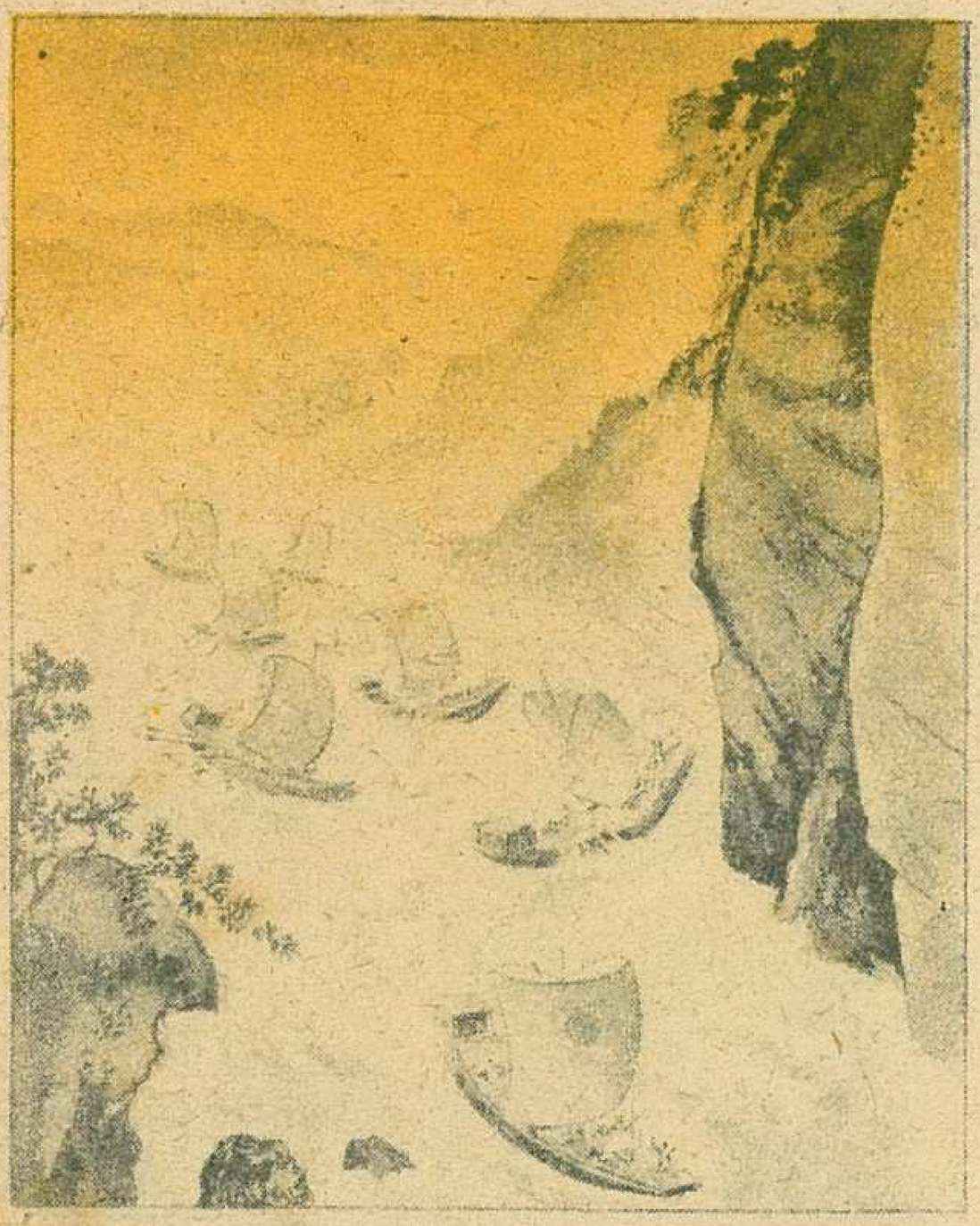

Mikor a japáni hajók a Mjeng-lang-szorosba értek, a víz sodra elragadta őket.

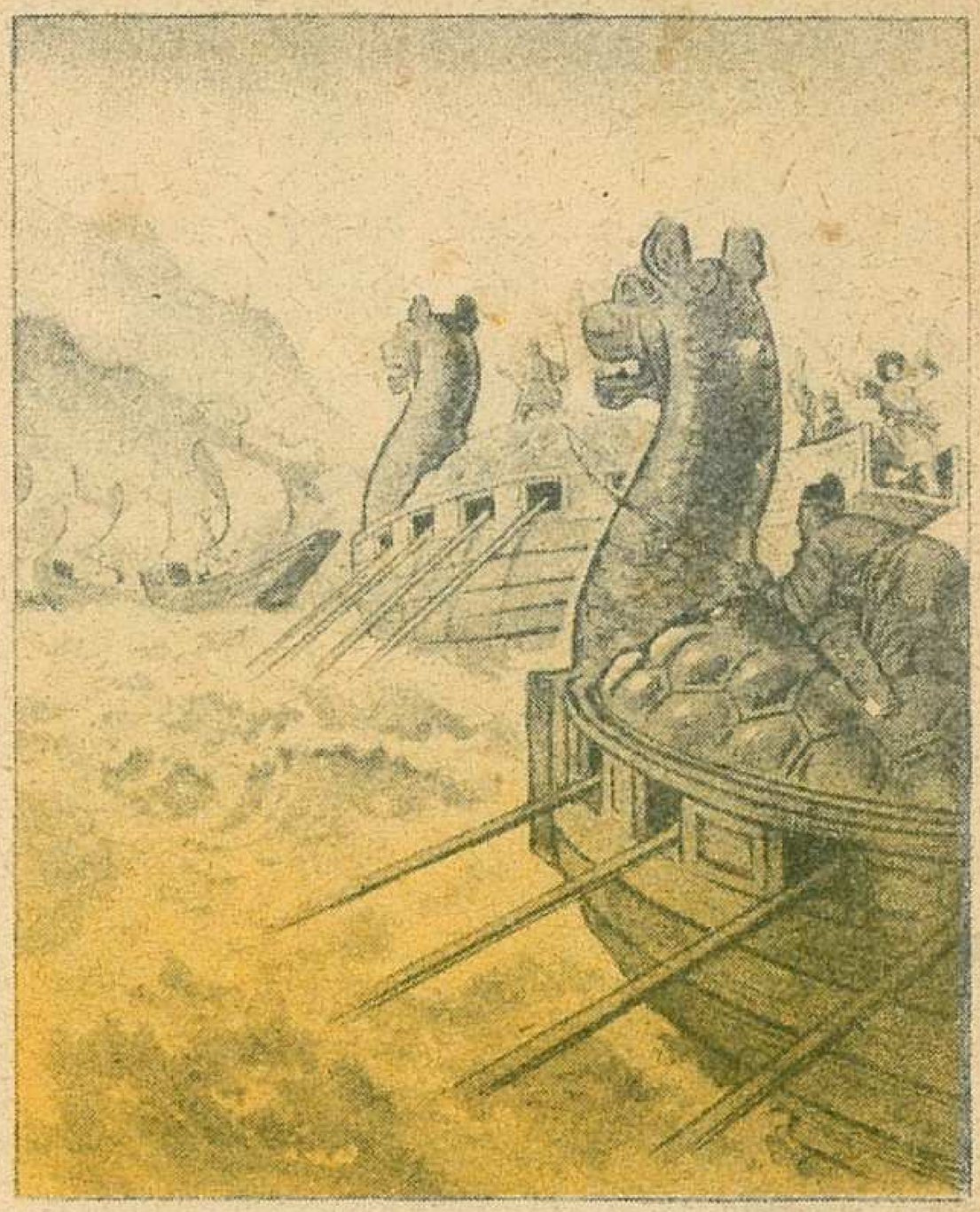

A koreaiak, akik a szoros minden örvényét ismerték, ellentámadásra indultak.

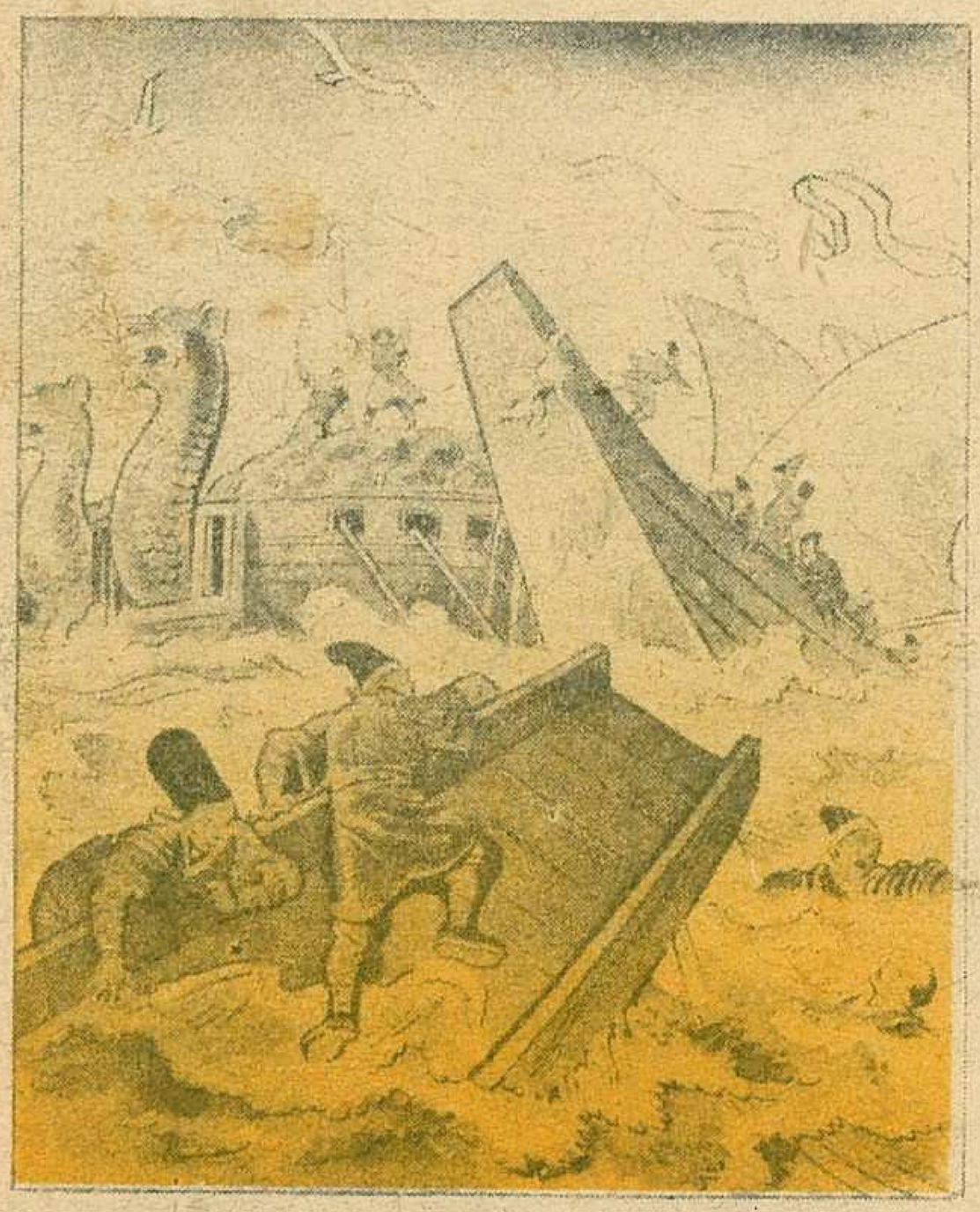

Hatalmas volt a pusztulás a japáni hajóhadban. Több mint ötven csatahajó elsüllyedt, a többi menekült.

Li Szun Szin megszabadította hazáját a betolakodóktól. A koreai nép úgy emlékszik rá, mint mi Hunyadi Jánosra.

© MÉRAY TIBOR, 1956

SZ. 9. A kiadásért felel az Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója Budapest 1956
Szerkeszti: Gelléri A. Felelős szerkesztő: Rónaszegi M. Képszerkesztő: Bedő I. Műszaki vezető: Gortvai T.
50 000 példány, 1 (A/5) ív, MNOSZ 5601—54 Budapesti Szikra Nyomda. F. v.: Lengyel Lajos igazgató